

November 1988 VOL. LIII, No. 11

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

"Give Thanks To The Lord For He Is Good: Alleluia!"

The November issue of SOLIA has many articles referring to the activities in the life of the Church of America, stories which demonstrate that, indeed, God is good and showers us with every blessing, spiritual and material.

The usual report of the Parish Register, the Financial Report of the Stewardship of the faithful toward the Episcopate; parish anniversary celebrations, "Parish Bulletin" sharing some of the activities of parishes;

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Cornel Ivascu

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR:

David Oancea

STAFF:

Rev. Fr. Gheorghe
Calciu-Dumitreasa
Florence Sirb
Mark Chestnut
Dinu Cruga

SOLIA (The Herald) (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year in the United States, \$14.00 per year in the other countries by the Romanian Orthodox Episcopate, 146 W. Cortland, Jackson, MI. Second class postage paid at Jackson, Michigan and additional offices. POSTMASTER: Send address change to SOLIA, 146 W. Cortland, Jackson, MI, 49201-2208, (517) 789-9088/(517)522-4800.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

there are articles about the need to educate our children in the Orthodox faith and about the awarding of the AROY-Stanitz Scholarships; a 12-year-old child's article on a visit to a Holy Monastery for prayer for his mother's good health; a metropolitan Orthodox effort to hold a concert of 300 voices and a new English language tape of traditional Romanian Carols; the visit of ARFORA President, Pauline Trutza to the parishes and ladies auxiliaries in western Canada; the meeting of the Holy Synod in New York; a guest editorial by Rev. Fr. Alexander Webster weighing the issue of the disrespectful portrayal of our Lord Jesus Christ in "Temptation;" a wonderful Letter of Testimony from Gregory Yova about "I Am At Home;" and finally, a report in segments by Mr. Traian Lascu, our envoy to the refugee camps in Europe who visited and spoke with officials and refugees in transit.

Thanksgiving Day, celebrated in Canada in October, in the United States in November: the New World pausing to "Give thanks to the Lord for he is good." All of the activities listed above indicate the freedom the Church has to live her own life, to respond to government, to business, to the arts, in other words, to all areas of human existence.

During the morning service or Matins, Psalms are often sung. The verse "Give thanks to the Lord for he is good. Alleluia!" is followed by the refrain: "For his great mercy is without end! Alleluia!" Indeed for Orthodox Christians in the New World, "His mercy is without end! Alleluia!"

Some like to say that Thanksgiving Day is commercial, is not "orthodox," is during the Nativity Fast and to be avoided, but, it is still a wholesome witness to the world that even in the New World, moving at breath-taking speed, government and people do stop, and Orthodox Christians, in particular, have much to be grateful for. "Alleluia!"

DIOCESAN CALENDAR

November

- 5/6 Calgary, Alberta
Installation of Fr. Lupu
St. Mary Parish
- 19/20 Washington, D.C.
Protection of the
Mother of God Parish
1st Feast Celebration

February

- 12 Miramar, Florida
5th Anniversary of
Consecration
Blessing of Mosaic
and Icon-Murals

May

- 20/21 Akron, Ohio
75th Anniversary Presentation
of Our Lord Parish

October

- 7/8 Cleveland, Ohio
85th Anniversary St. Mary

HIERARCHAL SCHEDULE

October 1, 2. Cleveland, OH.
St. Mary. Saturday, attended Roman Fest sessions, dinner, program dance. Sunday, Divine Liturgy banquet, program.

October 8, 9. Winnipeg, Man.
St. George. Saturday, attended sessions of the Canada Orthodox Brotherhood. Evening Vespers Sunday, Divine Liturgy, banquet.

October 11, 12, 13. Syosset, NY. O.C.A. Headquarters. Attended sessions of the Holy Synod.

October 14, 15, 16. St. Paul, MN. St. Mary. Friday, Anniversary service. Reception. Saturday visited the sick and shut-ins. Vespers. Cultural program. Reception Sunday, Divine Liturgy. Festival banquet celebrating the 75th Anniversary.

Sunday, October 22. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy. Later, went to Detroit, MI. St. Nicholas. Attended parish banquet.

Tuesday, October 25. Vatra. Meeting of the Translation Commission.

Parents! Take Control!

Recently, the famous columnist, Erma Bombeck, wrote an article that was far from her usual humorous style. It was entitled; "Too Many Parents Let The Home Fires Burn Out."

Erma speaks about the "chalkboard hearth," that not only dominates the classroom, but in many instances, has taken the place of the family. Many parents seem to expect the schools to teach everything; manners, personal grooming, responsibility, pride, patriotism, accountability, respect, self-esteem, stability and moral values.

The author points out that teachers have **your children** only six hours a day; and that parents have **their children** for eighteen hours a day. The underlying message is clear. **Parents, no matter what, are still the prime teachers** (by example) of their children. You can unlearn from it, but the responsibility for your child's behavior, stability, and future success belongs to you — the parent.

Likewise, the same is true when it comes to Religious Education and your child. Perhaps, with your

cooperation, the Church has your child for an hour or two each week. There are very few that are "regular and on time" to Holy Liturgy and "Sunday School." Yet, it is somehow expected that this short time is enough for a child to learn his faith. No! The faith is taught to the child, day by day, by both parents, from birth on. If one parent is "luke-warm" about religion, the child will learn doubt, and will go the way of least effort — that of being non-committed. Also, you can't "wait until the child is older" to begin this teaching. By the time they are seven, their personality traits are already formed. Moral values, self-esteem, respect, manners, and the basic understanding of God, and man's relationship to God have already been formed by seven.

As a public school teacher and a Sunday School teacher for many years, I can only agree with Erma Bombeck. It's time for parents to take control of their children's education, and remember: the parents are still the primary teachers in their children's lives. That goes as well for their religious education, as well as their public school education. The most important things are learned in the home. What are you teaching your child?

Sanda Carulea

Church Schools Resume

Weekly religious instruction is vitally important. You may have heard that the icon of Our Lord's Mother in Chicago has once again begun to "cry." This same miracle also took place recently in the Cleveland area. It is very hard to imagine that she is weeping tears of joy! She is telling us that all is not right in our lives. She is pleading with us as a mother to shake off our apathy.

Providing a truly Christian Orthodox life-style within your family is your responsibility. Your home-life is THE most important classroom for the children. However, the one hour program before the Divine Liturgy is the only formal education you allow your parish to provide. It's here to assist you. Certainly compared to the time our children spend in school, at play, in sports, in front of the television, our Church School is but a "moment."

Life is full of commitments, and seeing to it that the little ones God has blessed us with come to know Him and what it means to live an Orthodox Christian life can never be considered optional.

Yes, they (or you) may enjoy "sleeping-in" on Sunday morning. It may be your only day off from work. Yes, the team may have scheduled practice or a game that morning. But ultimately, what is more important? Do you know what the Lord says about those who are his in name only? He says, "I wish you were either hot or cold toward me. But I will not accept someone who is 'lukewarm!'" I will spit them out of my mouth!" (Rev. 3:15-16)

Some don't need a reminder like this. Thanks be to God, they take their spiritual duties seriously. Yet for some, decid-

ing on whether Orthodox education is all that important is "open for debate." In some homes, the children make the decisions! That's why so many are in class one week, gone for two, in for one and gone again; or are seen for a few weeks/months and then disappear; or are never seen.

Our children must be encouraged to make close friendships in their church, or taught in class and by our own example the importance of daily prayer and weekly liturgy, or caring for and reaching out to others, of using the time, talents and treasures God gives us for his glory.

1989 must be a true renewal of our Christian Orthodox lives. Our children are already full members of the Church today, but while they are still in your care you must 'train them in the way they should walk through life.' (Proverbs).

Remember what He told us. "I am the Way, the Truth and the Life." Rev. Fr. Laurence Lazar

PRAYERS FOR THE SICK

ARFORA has republished its popular brochure: "A.R.F.O.R.A. Prays With You" which is given to those hospitalized or at home. The six-faced brochure has prayers, scripture readings and illustrations. The prayer pamphlet is a part of the Spiritual actions of the National Organization and is available, free of charge to anyone wishing to have a copy(s). It is also available in Romanian, "ARFORA: Se Roaga Cu Dumneavoastra." **For your copy write to:** Mrs. Miriana Dinu, ARFORA Member-at-Large, 6859 North Latrobe, Skokie, Illinois 60077 (312) 675-2822. Indicate language.

“The Last Straw”

Rev. Fr. Alexander F.C. Webster, Pastor, Protection of the Holy Mother of God Orthodox Church, Greater Washington, D.C. Senior Research Associate, Ethics and Public Policy Center, Washington, D.C. Fr. Webster has his Ph.D. from the University of Pittsburgh, 1988, M.T.S. from Harvard Divinity School, M.A. from Columbia University Teachers College and A.B. (Summa cum Laude) from the University of Pennsylvania. In addition, Fr. Alexander has written numerous articles and scholarly publications. Recently, October 16, he had an article published in the Wall Street Journal entitled: “Orthodox Church is Rent Over Dukakis.”

One after another, in a veritable parade of testimonies, liberal church spokesmen have declared publicly how their faith in Christ has been renewed, strengthened, or deepened by viewing the controversial film, “The Last Temptation of Christ.”

Meanwhile, zealous self-appointed guardians of free speech, the First Amendment, and civil liberties have rushed to media outlets to support the “right” of Universal Studios and Director Martin Scorsese to produce — and to profit financially from — this film based on the book by the same title written in 1954 by the anguished Greek novelist, Nikos Kazantzakis.

As for the rest of us, the majority of Christians — Orthodox, Roman Catholic, and Protestant — who believe the traditional doctrines concerning Jesus Christ and who uphold traditional moral values, we are expected to accept this cinematic spectacle quietly and calmly, without protest, like good little “tolerant” sheep.

We are told by Mr. Scorsese and by the Hollywood set, by numerous film critics, by more liberal-minded Christians, and by assorted non-believers to keep our opinions about this film to ourselves, unless we choose to see the film — after paying our three to five dollars for admission and contributing thereby to the coffers of Universal Studios. And even then we are supposed to respond with moderation, civility, and respect for Scorsese’s artistry, for his freedom of expression, and for his interpretation of Kazantzakis’ interpretation of the Person of Jesus Christ.

I, however, am pleased to announce that I have indeed seen the film in question. But, more important, I have read the original book, and, still more relevant, I, like millions of devout Christians, have read, and continue to read, the four Gospels. The depiction of Jesus in the book and in the film is not merely an “interpretation” of the historical Jesus; rather it is another Jesus altogether! Instead of the authentic, dynamic, compelling, assured, divine-human leader whom millions have followed to their death as martyrs, we have

in “The Last Temptation of Christ” a weak, vacillating, demented, maniacal, sinful Jesus whom I personally would not follow around the block!

It is the last quality that has rightly drawn the ire of so many committed Christians. A Jesus who says Lucifer is inside Him, who calls Himself a sinner, who lusts after Mary Magdalene both before **and** during the Crucifixion, is not only a false Christ; this portrayal is also sheer blasphemy — an outrageous affront to God and a gratuitous insult to His loyal followers.

This film merits the unrelenting opposition of Orthodox Christians everywhere. Let Mr. Scorsese show his masterpiece freely throughout America. Let the cynical Hollywood moguls fill their pockets with pieces of silver. Let the liberal churchmen continue to grope in their own darkness for the “real” Jesus. Let the untutored defenders of freedom of expression sustain their hollow cant. But let them all know also that this time we traditional Christians will not take this assault on our Lord with equanimity.

In the past we have withstood avalanches of abuse from these folks, as well as mockery of our ministries and ridicule of our rights as citizens who are Christians first. The public airwaves and the print media are not the exclusive domain of anti-Christian bigots and other critics of traditional Christianity. We Orthodox and other Christians have as much right as they to express our heartfelt views. Now is the time for us to flood the various media with our protests against this indecent film and with our defense of our cherished faith.

Let it be known that it is one thing for us, His disciples, to be slandered, but it is quite another matter when our Lord is reduced to the level of a shameless sinner. For us Orthodox Christians, “The Last Temptation of Christ” is the last straw!

I AM AT HOME

Brethren of St. Barnabas

When God stirs a man’s soul, that man cannot rest until he is confident that he has responded rightly to God’s calling. In my case I responded like Solomon, that is, to try everything under the sun only to conclude that all is vanity.

Upon coming to my senses I began my commitment to our Lord and Savior Jesus Christ. With that came the excitement of new growth and a sense of being at home in communion with my Creator. There was finally purpose in my life and an eternal perspective to give me hope. I was digging and reading and growing and learning and loving. This continued for three years.

The disillusionment — I still had not found what I was looking for. How could God’s kingdom be so divisive. Where was the unity and love for each other that my Savior talked about? How is it that my Lord had created

(continued on page 8)

HOLY SYNOD MEETS IN AUTUMN SESSION

His Grace, Bishop NATHANIEL, attended the autumn session of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America held at the Metropolitan's Chancery in Syosset, New York.

The Divine Liturgy opening the session was celebrated by His Grace, Boris, Bishop of Chicago and the Midwest. Reports were presented by His Beatitude, the Chancellor, Fr. Dan Hubiak and Treasurer, Mr. Lee Galiotis.

V. Rev. Daniel Hubiak, Chancellor for many years, was thanked for his service and dedication to the church. V. Rev. Fr. Rodion Kontrattick was appointed acting Chancellor, effective November 1, 1988.

A special "Holy Synod Appeal" will be made in every parish of the Church on January 15, 1989, to supplement the financial needs of the Church on the National Chancery level.

The Fellowship of Orthodox Stewards will also appeal for new members to augment the numbers now assisting in this special stewardship program. This will be made in early February.

A "Family Life Ministry" report was presented by Fr. Larry Jenny, and the Holy Synod is taking into consideration this important work and may issue a spiritual directive.

The Lesser Synod (Permanent Synod) was charged with preparing a statement reaffirming the position of the Orthodox Church in America concerning ecumenical involvement and will promulgate a set of guidelines for the clergy and faithful with respect to contacts with non-Orthodox.

On the retirement of His Grace, Boris from Chicago, His Beatitude, Theodosius will be the "Locum Tenens" and His Grace, Mark, Bishop of Ft. Lauderdale was charged with the administration of the Midwest Diocese until election of a new ruling Bishop is held.

Bishop Job presented a report on a Statement on Clergy Retirement which was adopted by the Holy Synod.

Work on the All America Council was reported by His Grace, Dmitri indicating that the three evangelic works — prayer, fasting and almsgiving — will provide the framework for the planned Council studies.

Reports on the Translation Commission and the Department of Pastoral and Spiritual Life were presented by His Grace, Nathaniel.

His Grace, Nathaniel, was also appointed to head task force for the establishment of an Orthodox Women's Organization.

Various topics concerning the life of the Church, the clergy, faithful, monastics and hierarchs were also discussed and appropriate action taken.

Members of the Holy Synod in working session in the Metropolitan's chapel, left to right: Bishop Mark, Bishop Job, Bishop Boris, Bishop Dmitri, Bishop Kyrill, His Beatitude, Theodosius, Bishop Peter, Bishop Herman, Bishop Tikhon, Bishop Seraphim of Edmonton. In the center, the Holy Gospel, the cross and relics of St. Herman of Alaska.

A PEN LAYS SILENT

American Orthodoxy has lost a wonderful apostle in the death of the **Reverend Father George Mastrantonis of St. Louis, Missouri**. Fr. George, a priest of the Greek Diocese of Chicago, died on Sunday, August 14; his funeral was served by His Eminence, Archbishop Iakovos of New York.

Born in 1906, ordained a priest in 1936, Fr. and Presvytera emigrated to the United States in 1940. He attended Yale University in Chicago and Concordia Seminary in St. Louis.

Most of us respect Fr. George for his publication of **OLOGOS**; pamphlets of interest on Orthodox dogma, scripture, history and various other aspects of Orthodox Christianity. Fr. Mastrantonis wrote in English for Americans, and his volumes of works grace the shelves of clergy and laity, alike. The 5 x 7 booklets were mailed to clergy across the United States and Canada, and many a pastor has found in their pages information and source material for sermons, articles and catechism.

In 1959, Fr. George was afflicted with Parkinson's disease, but he continued to work and it was during these years that his prodigious outpouring benefited the entire Church in America. Fr. George translated the dialogue between Patriarch Jeremiah II and the Lutheran divines of Tübingen (1573-1581) and it was published under the title, "Augsburg and Constantinople."

The pen of Fr. George Mastrantonis lays silent, but the work of his hands and heart continues to be read and nourish. "Well done, faithful servant of the Lord."

ARFORA PRESIDENT IN CANADA

CANADA — not Toronto, Niagara Falls or Windsor, but Saskatchewan and Manitoba, believe me, there is a difference.

When I got off the plane, cleared customs, Kae Banda was waiting. As we walked to the car to take a tour of the city, I couldn't believe how large, blue and clear the sky was; you could see forever. We stopped at St. George Cathedral where I met Fr. Dan Suciú and his family. Later that evening, Kae and I were joined by Kathy Crossman of St. Nicholas and the discussion centered around our upcoming ARFORA Congress.

Sunday morning liturgy at St. George, the baptism of Fr. Dan and Psa. Delia's new baby boy, Christophor; a lovely luncheon prepared by the ladies of the parish, and then an auxiliary meeting. It was my privilege to speak to them, try to answer many of their questions, and discuss the Congress that they are hosting. They have many plans ready and much of their program is in the works.

From St. George to St. Nicholas where Fr. Turcoane was waiting for me so that I could visit the oldest church in our diocese — truly amazing when you realize that it was built in 1902. Imagine what sacrifices those parishioners at that time had to make in order to have a church to worship in.

Up early on Monday morning — and I do mean early. The middle of September and there was ice on the car that had to be scraped off — that's cold.

McNutt, Holy Trinity, the first stop. You drive many miles, and all of a sudden there it is. This beautiful church is set in the middle of a park. Fr. Marioncu and Harry Toderian were waiting for us. On the grounds, over to the side, is the original church. It looks like something out of one of our old books — logs chinked together to form the interior, stucco on the outside. I felt like "Alice Through The Looking Glass" when I went in.

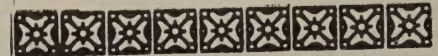
Lennard next; down many, many roads, turn the corner, on the right-hand side, St. Elias Church. Went into the church, visited the museum, and visited the grave of Fr. Gligherie Popa who was parish priest in Indianapolis when I was a baby and baptised me. (Small world!) Spent time talking with Sylvia Bulbuck and Vera Burla.

Shell Valley, St. John the Baptist, coming up following behind Fr. Marioncu (driving very fast). George Motoshoski was waiting. When I asked what the small, pretty building in front of the church was, they opened the doors and it was a bell tower, and George obligingly rang the bells for me — I am sure they could be heard all over the valley.

Lunch in Roblin at Pauline Holovach's home. She and her sister, Elsie, serve a mean meal. The first time

The old Holy Trinity church in MacNutt, Saskatchewan: a log building with low eaves, cupolas and endearing charm.

in my life that I have ever eaten moose sausage. I had three pieces — that ought to tell you something.

On to the Orthodox Church Centre in Ft. Qu'Appelle. The grounds overlook Echo Lake and the chapel is on the top floor of the dormitory with a fantastic view. The sun was just beginning to go down and it was like something out of a painting. Fall colors all over the area.

St. George Church in Dysart where Vicki Dumba and her ladies were waiting. After having dinner, we had an opportunity to discuss many things, among them ARFORA, and our need for all auxiliaries to become members along with the rest of us. Strudel was something no one had to force me to eat.

To Regina after this, into bed and sleep.

Up early Tuesday to drive through Moose Jaw, (saw bison on a preserve — they are large and ugly), many dugouts (drought in Canada as well as in the States).

Jean Moldovan, Descent of the Holy Spirit auxiliary president in Assiniboia, and her members ready for a meeting. Good discussion, many questions asked, tried to answer everything, and then we had lunch. Walnut chiffon cake that was two feet tall.

Jean then drove me to Flintoft, St. Peter & Paul where I visited this little church sitting on top of a hill overlooking this vast farmland. Absolutely beautiful iconostas that the people had imported from Europe — according to my information there is none other like it in the States. Visited Jean's home, which is on a working farm (incredible), and a general store run by her brother.

Back to Regina, as the sun was setting. Early flight home Wednesday morning.

(continued on page 7)

CANADIAN BROTHERHOOD MEETS

The Orthodox Brotherhood of Canada held its annual meeting in Winnipeg, Manitoba, at the St. George Church facilities on Saturday, October 8. The work of the Brotherhood includes educational programs, retreats and financial assistance to the summer camps both at the Vatra and Ft. Qu'Appelle.

The parishes of the Western Canada Deanery make up the membership, and delegates from each of the parishes speak at the conference. In addition to the established parishes, members of the new Holy Trinity in Vancouver and St. Mary in Calgary are invited to take an active part in the Brotherhood.

The Brotherhood has an active role in strengthening the bonds between the parishes and across the provinces, and it is much concerned with the maintenance of the facility at Ft. Qu'Appelle.

This year, the Orthodox Brotherhood of Canada prepared a petition to the Honorable House of Commons on behalf of the Romanian people in Romania who are suffering from want in foods, medicine and medical attention, fuel, political imprisonment and the destruction of church and other national historical edifices. It will be distributed throughout the parishes.

In the name of the Brotherhood, His Grace, Bishop NATHANIEL, and President John Bujea sent a spe-

Part of the Brotherhood membership in plenary session in St. George Social Hall, Winnipeg, Manitoba.

cial letter to the Prime Minister, Mr. Brian Mulroney, asking for a review of Canadian policies toward Romania and calling for strict adherence to protecting and guaranteeing the rights of individuals.

New officers for the year are: President, Dr. John Bujea; Vice President, Tamara Brady; Secretary, Gloria Buchanan; Treasurer, Virginia Murray; Auditors, Steve Gherasim and Alex Holovach; Delegates to the Episcopate Congress, Tamara Brady and Mary MacLellan; Spiritual Advisor, Rev. Fr. Joseph MacLellan.

Next year's conference will be at the Orthodox Christian Centre in Ft. Qu'Appelle, October 28-29.

ARFORA: *continued from page 6*

I will never forget the beautiful churches I visited, the grounds that surround them with the beautiful flowers and well-tended cemeteries that are an integral part of their landscapes.

Incredible distances — I have no idea how many miles I traveled through this country. Wheatfields as far as the eye can see, and a grain elevator in the distance symbolizing a town nearby.

I am city born and bred. Cornfields on the way to the Vatra through Toledo is it for me. We jump into the car, drive three blocks to the supermarket and ten blocks to church. I cannot conceive the distances that the people in Canada travel. They go miles and miles.

Thanks to Kae and Eleanor, my hostesses, and Eleanor, my chauffeur and willing companion on my journey; and special thanks to the ladies who took time from their busy schedules to meet with me and discuss common concerns.

I shall always remember that the "Prairie Lily" is the flower of Saskatchewan, and that all of the trees in Regina have been hand planted. I look forward to my return to Regina in 1989, June, for our 51st Congress.

Multumesc, ladies of Canada. The pleasure was all mine.

Pauline

CANADA STAMP: ICON REPRO

During this coming Christmas season, the Federal Government of Canada plans to issue a stamp which features the icon "Our Lady of the Sign." The icon, part of the treasury of the Orthodox parish of the same name in Montreal, is based on the Old Testament prophecy of Isaiah that the virgin birth of a child would be a "sign" that salvation had come from God. Very Rev. Fr. John Tkachuk, pastor, said that the government responded to the persistent pressure from Orthodox Christians to honor Christmas with a stamp reflecting the faith of millions of Canadians. The Ukrainian, Greek, Russian, Serbian and Romanian Orthodox make up a large percentage of Canada's population.

VATRA COLORING BOOK

"All About Vatra and Us" is a delightful coloring book drawn and compiled by Mrs. Sanda Carulea, member of the Department of Education for the 50th Anniversary of the Dedication of the Vatra. Each page has a little history with the drawing of scenes, so very familiar and loved by generations of "campers," of Vatra. A good preparation for the campers for 1989, the Department of Publications will gladly send a free copy to each child who writes in person to us at the Department of Publications. Please clearly print name, address, zip, telephone and birth date.

MERRILLVILLE, IN — 80TH ANNIVERSARY

The Descent of the Holy Ghost church in Merrillville/Gary observed its 80th anniversary on September 18. The Divine Liturgy was concelebrated by His Grace, Bishop Nathaniel, Fr. George J. Treff, parish priest, and Fr. George D. Gage, former parish priest. A memorial service for deceased members followed.

Many friends from neighboring parishes joined in the celebration. A festive banquet later in the social hall was served to a capacity crowd. The cultural program featured children and young ladies of the parish, dressed in traditional costumes, who performed several dances. The choir sang folk songs to conclude the program.

It is not possible to compress eighty years of history into a few words. During those eight decades, many Romanians were involved in our church life. Each decade played a vital yet different part in this history. Were it possible to assemble all the people who were part of this era, they probably would not fit in the hall, standing shoulder to shoulder.

It has been a long, tortuous road, often beset with doubts, but the results are impressive. We are proud of our beautiful, modern brick church, with its unique stained glass windows and proper furnishings within. It is outstanding in the Orthodox community, unlike any of the others.

We are proud also of our choir, developed under the direction of George Ross. Their beautifully blended voices can render responses in both languages, and they can sing folk songs equally well. Their carolling in parishioners' homes during the Christmas season is an established tradition.

Our children are growing up in a religious atmosphere, attending Sunday School regularly with the boys rotating as servers in the altar.

What kept this parish unified throughout its many trials? How did it survive for nearly a century?

The answer is FAITH!

It is our faith, the faith in our religion, in our lives, and mainly in our God who gives us the strength to carry on, to surmount difficulties.

Perhaps our predecessors would be surprised at the growth from a modest structure to the total building complex of today. They might be impressed with the decor and appointments in our social hall, doubly so with the total beauty of our church.

Had they been in attendance at the Holy Liturgy during the 80th anniversary celebration, they would have enjoyed hearing the service much as they remembered it, and probably would have shed a happy tear or two.

They could rejoice to see the church filled with our sister parishes alongside, joining us on this important occasion.

But again, they might say they expected us to survive, to progress, to grow. Isn't that why they worked for our church in their time? Why they also sacrificed so that our future would be assured?

We are most grateful for their foresight 80 years ago in initiating a beginning and to those who followed and who continued to build. We shall not let them down.

AT HOME: *continued from page 4*

the universe, redeemed mankind, brought me out of a horrible pit and yet something was askew? There was something missing. Thus my pilgrimage continued.

As only the Lord can do, many things happened at one time. I heard of some crazy ex-Campus Crusaders who had found the new testament Church, I was dialoging with an Orthodox priest, I was reading all of the church history I could get my hands on. All of the pieces began to fall into place. And then suddenly amidst all of the questions and frustrations and unresolved issues came the golden thread. That golden thread is the uncompromising, unbroken, commitment to the Trinity and God's Kingdom here on Earth that the Orthodox Church has maintained for close to 2000 years. No others can make that claim.

Within Her walls I found the humility, authority, accountability, life giving sacraments, community, scriptural accuracy, and overall commitment to the narrow path that was missing. All of it wrapped in a package that is as simple or as deep as the individual himself. It all makes too much sense. How the world is missing out.

There are still some unanswered questions and unresolved issues. But, what comfort and security to belong to the Church that is built on the blood of the martyrs. How unworthy I am. And though I wrestle yet with many things, my soul no longer stirs within me. I am at home.

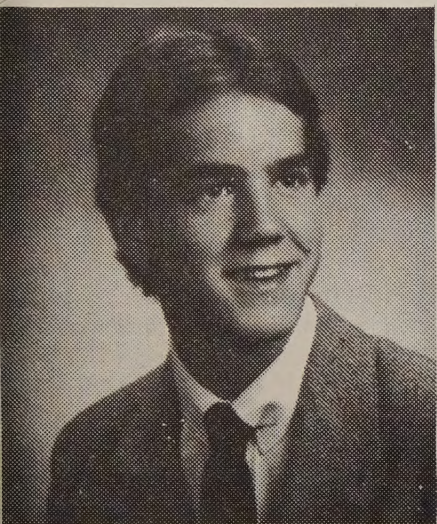
I ask you to accept me as I accept you. I do submit to the leadership that God has given us. I look forward to serving our body and our community. I am committed to building God's Kingdom through His Holy Church and more specifically through St. Barnabus church.

With much affection,

Gregory P. Yovanovitch
August 12, 1988

AROY-STANITZ SCHOLARSHIP AWARDED

Four young people received the AROY-Wm. Stanitz Scholarship awards for 1988-89. The \$500.00 awards are presented to outstanding members of the AROY each year in memory of Wm. R. Stanitz of Chicago, Illinois. Funds are given by the Stanitz Family, National AROY and interested friends.

David Alan Zablo is a member of the Akron AROY in which he has held local offices. He has also been on the National Executive Board. He is currently a junior at Bowling Green State University in Ohio. He is the son of Nicholas & Helen Zablo of North Canton, OH.

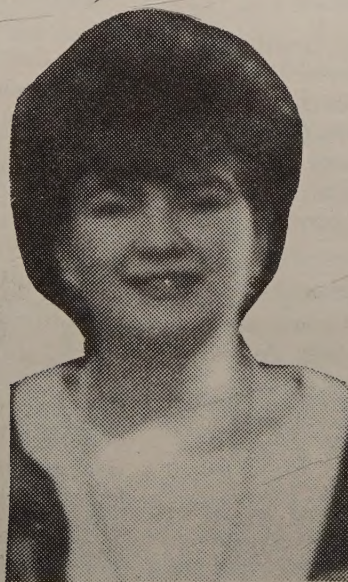

Cristina Velicu is a member of the Bridgeport chapter of AROY and is the current president in office. Cristina is attending Southern Con-

necticut University. She is the daughter of Marius & Kia Velicu of Fairfield, CT.

David Regule is a member of the Hermitage AROY in which he was also President, Vice-President, Treasurer and Historian. David is attending Kent State University in the School of Architecture. He is the son of John & Veta Regule of Hermitage, PA.

Emily Lipovan is a member of the Cleveland AROY chapter and is presently on the National Board. Emily is attending the Urban Affairs College of Cleveland State University. She is the daughter of Rev. Fr. and Dna. Ps. Peter Lipovan of Cleveland.

THE ARFORA-MARTHA GAVRILA SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The first scholarship for women who are pursuing graduate work was offered at the June 1983 ARFORA Congress.

Receiving the 1985 scholarship was Stephanie Yova studying at St. Vladimir's Seminary-Theology.

Scholarships were given to: Mary Ellen Dobrea who worked on her doctorate in music. Mary Lynn Pac-Urar is studying for her law degree.

Our 1988 scholarship was given to Anna Jonascu who is studying medicine.

We, the committee, are pleased to have had, in a small way, assisted these young women to achieve their goals.

Anyone in graduate work is eligible to apply for the scholarship if they are members of a parish of the Romanian Orthodox Episcopate. Please write for an application to:

ARFORA-Martha Gavrila
Scholarship Committee
2522 Grey Tower Road
Jackson, Michigan 49201

All applications must be completed and returned by March 30, 1989.

Members of the Martha Gavrila-ARFORA Scholarship Committee are deeply grieved by the untimely death of member Bernice E. Sturgis. The committee has lost a valued member and friend. May God grant her eternal rest.

**ARFORA-Martha Gavrila
Scholarship Committee
Leona Barbu, Chairman**

No one may prefer his own will to the will of God, but in everything we must seek and do the will of God. (St. Basil)

His Grace, Bishop NATHANIEL, Parish Priest, Cornel Todeasa and faithful in procession around St. Mary church on its 75th anniversary.

ST. MARY PARISH: 75 YEARS IN ST. PAUL

The parish church of St. Mary, in the capital city of St. Paul, Minnesota, was built in 1914; the same structure exists today. It is one of those rare older churches which has not been forced to give way to "urban renewal," to expansion needs or relocation.

On Saturday morning, His Grace, accompanied by Fr. Todeasa and Mr. Eli Tarziu, member of the parish council, visited the sick at home and in the rest homes. Afterwards, the Bishop toured the city and saw some of the other local Orthodox churches.

A special service in memory of founding members and clergy was offered. The Vesper service was celebrated by the parish priest and members of the clergy, including V. Rev. Fr. John Khoury (AOA), Thaddeus Wojcik, Simeon Johnson, Paul Welch (OCA); in attendance, Rev. Fr. Parry Paraschou, (GOA). Bishop Nathaniel preached at the conclusion of the service.

A special anniversary celebration was held at the International Institute; the Isvorasul Dance Group and "Valachia" Orchestra performed for the guests. A full repertoire of dances representing various Provinces of Romania was well received by the audience. Mr. John Omorean, director, shaped the group into a well-coordinated and spritely ensemble.

The Sunday Divine Liturgy was followed by a Thanksgiving Service and then, the clergy and congregation went in procession around the church, carrying the banners, icons and liturgical fans. The choir sang the responses to the services; their voices were joyful and their harmony blended under the skills of Mr. Dan Muntean. His Grace offered a special anniversary homily.

Guests and parishioners took part in the festive dinner at the Embassy Suite Hotel in St. Paul. Council President, Phillip Toconita was the toastmaster who

introduced several guest speakers. Mr. Peter Opris, one of the founding members, was presented with a special commemorative plaque. Ann Bongard, President of the Ladies Auxiliary, presented the parish with a check of \$7,500.00 for the anniversary. The hard work and dedication of the ladies of the parish cannot be praised enough.

The topic of the Bishop's speech was the uniqueness of the Orthodox parish witness in America of today. Recalling the nostalgic overtones of some speakers, the Bishop reminded the guests that the life of the parish is always traditional and yet flexible; inter-Orthodox witness, metropolitan witness, diocesan, national and in the home, the Orthodox Christian of today is a powerful witness to the Gospel message wherever. "The stronger the witness of each individual, the stronger the family; the stronger the family, the stronger the parish; the stronger the parish, the stronger the diocese, national and Universal Church," His Grace, stated. Each parishioner is a link in the chain of witness to Jesus Christ present and working in the Church today.

Capable co-chairmen of the event were Mr. and Mrs. Phillip Toconita. A short history and commemorative booklet was distributed to guests and friends.

ANNIVERSARY CELEBRATION — HOLY CROSS, HERMITAGE, PA

On the weekend of September 10-11, Holy Cross Orthodox Church in Hermitage, PA, celebrated the 25th Anniversary of the consecration of the parish complex.

A trisagion and vespers service was celebrated on Saturday evening after welcoming Bishop Nathaniel to the parish. A dinner/dance followed. On Sunday the highlights of the day included a procession with the holy cross, an Hierarchical Divine Liturgy, and a brunch.

Commenting on the celebration in his parish bulletin, Fr. John Mancantelli wrote the following: "What a lovely celebration we had . . . — a beautiful and full filling anniversary of the consecration of this church complex. Everything seemed to go well — the services, the presence of His Grace, the attendance levels, old friends, the food, the decorations . . . Everything seemed so perfect and we are left with many fine memories and good feelings. As positive as all of this is, however, from time to time we need to be reminded that as the Church we cannot rest on our laurels. Our Lord died on the Cross so that we might have salvation, so that we might spread the Gospel and unite all men in true worship. We have a mission to accomplish for the Lord . . . As we reflect on our anniversary just past let us rededicate and recommit ourselves to Jesus Christ, his Church and his Kingdom, seeking to perfect our love for God and our neighbor."

A Visit to the Refugees in Europe

PART I.

— Traian Lascu

I was recently sent by the Episcopate on a fact-finding mission to the refugee camps in Europe, to explore the possibility of a refugee assistance program on the part of the Episcopate. The Episcopate is seriously concerned in the first place about the spiritual well-being of the Romanian refugees in those camps; also, about their health care and material condition, and if there are any ways to shorten their stay in those camps.

What I found distressed me very much that any human being is forced to live in the spiritual, moral, and material degradation in which these refugees are forced to live. Add to this the limbo of their life, the uncertainty of their tomorrow, and you see human suffering and anxiety that few of us fortunate Americans can imagine.

The camps are distressing. "All you can say about them," said a former resident of one of them to me, "is that they give you a roof over your head and a meager, substandard existence." They're to be found in former barracks, guarded by police. You cannot visit the camp without permission from the Ministry of Interior of the host country. What are they trying to hide? The misery inside? The guards are for the protection of the refugees, so the authorities say, that no harm should come to them. Nevertheless, seeing all these guards around the camps reminded me more of prison camps than of places of shelter . . .

I was not aware of the requirement of such authorization to secure them in advance, and the extremely short time of 17 days I had allotted myself to visit four camps in four different countries (Turkey, Greece, Yugoslavia, and Austria), and travel some 4000 miles through seven countries, mostly via two lane highways clogged with the ubiquitous TIR (Transports Internationales Routieres) trucks that are everywhere, and in certain countries with tractors and horse-drawn wagons as well, just did not allow me to wait two to three days for the authorization to go inside the camp.

In Turkey, for example, the authorization had to come from Ankara. A few weeks prior to my arrival, I was told, there came a delegate from Geneva from the United Nations Deputy High Commissioner for Refugees, wishing to visit the camp. You might think that they would have allowed him to do so; after all, the United Nations is the one that pays the host country for the upkeep of the refugees. No, he too, needed the authorization from the Ministry of Interior in Ankara to visit the camp! Fortunately for that delegate, the American Embassy in Ankara went to bat for him and secured the authorization for him after only

24 hours of waiting. Understandably, I was told that the American Embassy does not like to get involved in upsetting host countries' bureaucratic procedures, so for me, I was told, I should consider myself lucky if I could get the authorization within 72 hours. Obviously, with my crowded schedule, I could not wait that long and therefore I was not able to visit the camp in Turkey. However, down the road, I was able to talk to sufficient refugees who had been in that camp, and also to the volunteer organizations which care for these refugees, to get a pretty good picture of the situation there.

In Turkey, in the camp at Acibadem near Istanbul, the conditions are crowded. About 190 Romanian refugees live in that camp. Seven to eight people live in a room with four single beds; the rest sleep on the floor, with no mattresses, only bed covers under them. The food is mediocre; health care is not provided by the camp, but it is provided by the International Catholic Migration Commission (ICMC), the only volunteer agency (VOLAG) providing services to the refugees in that camp. You may as well get acquainted with those acronyms, dear reader, because they're part of a refugee's life in the slow lane.

For an European, or Christian, living in an Islamic culture and under the rule of the Koran can be at times hazardous. Single men and women live in separate quarters. Any fraternization between them provides a sure path to the hoosegow (jail). Even married couples without children are separated. Families with children are kept together, though. Sleeveless dresses or blouses are tabu for women, even in stifling 90 + degree heat; under the rule of the Koran, every part of a woman's body must be covered. Single, defenseless women are all too frequently the object of sexual abuse by the guards. Physical beatings are reported to take place in this camp as well.

The refugees are allowed to leave camp between 8:00 a.m. and 7:00 p.m., with head-count at midnight! waking up many in the process. Until recently the refugees were allowed to work. With high unemployment in Istanbul, that practice was stopped about a month ago. Religious services or Christian ministering in the camp? Unthinkable! The Turkish authorities, on the other hand, say that the refugee is free to worship outside the camp anywhere he wants to. The nearest Orthodox church is 5 km. away, or a one-hour walk, since there are no busses going in that direction. Few, however, go to church on Sunday. Average stay in that camp is about 18 months before emigration.

I was more fortunate in Greece. Realizing that I had

(continued on page 12)

REFUGEES . . .

arrived there during the weekend when nobody works, the guards (bless them) made an exception and allowed me in the camp at Lavrio, south of Athens. Fifteen young men live in one room with seven single beds, upper and lower; the rest sleep on the floor on covers. Food is mediocre, catering mostly to the Iraqi refugees in camp who are in the majority there. The refugees are free to leave the camp anytime to look for work. The Greek patrons, however, have a practice of paying the refugees a quarter less of what they would pay a Greek worker for the same work; the refugee is willing to work even for that much less.

For those young men in camp I found out the hotels where most of the Romanian refugees were quartered in Athens. From their own estimate, there are about 200 Romanian refugees living in Athens. With none of the VOLAGs working during the weekend, I could not get an exact count of them.

I had free access to those hotels and to the refugees living in them. If some of you saw an expose on TV not too long ago, either by 60 Minutes or 20/20, on the living conditions of the welfare clients in New York hotels, you get the picture of the refugees' living conditions. In one word: horrible. Their monthly allocation doesn't even cover the rent of that miserable room. There is nothing left for him to live on, or for personal needs. They have to work under the exploitative conditions mentioned above. When they can't make ends meet, they furtively leave the hotel at night, with bill unpaid.

This is the lot of those already accepted as refugees by the United Nations Office in Athens. Before that acceptance, which may take up to six months, the status of the refugee is that of an asylum seeker. With no support whatsoever, the asylum seekers sleep in the ruins of the Acropolis or in dilapidated homes, on park benches, or clandestinely in some refugee's room whenever possible. The status of refugee, accorded to the asylum seeker only if he can convince the UN authorities of political or religious persecution, brings with it not only financial support but also the right to apply for emigration to a country of his or her choice. I say "her," too, because the number of women who left Romania driven by despair was amazing to me, some leaving children behind and now trying desperately to have their children join them.

I was able to talk to a number of people that Saturday, and arrange for a meeting the next day in the hotel's lobby, at which about 50 refugees came. I was encouraged by the diversity of the group, encompassing impatient youths and moderate, mature people, with three medical doctors in the group. The meeting allowed for a frank exchange of opinions, for me to find out about their many problems (which, for lack of space I shall omit here but not in my official report to the Episcopate), and for them to hear what

I had to say and answer many of their questions. The average stay in Greece for the refugee before emigration is 1 1/2 to 2 years.

For reasons unknown to me at this time, Australia, which until recently had the easiest immigration policy, has completely shut the door to Romanian refugees, and Canada cut its quota to less than half, from 200 to 80 a year. The United States has not changed its immigration policy, allowing the most refugees of any other country.

I was happy to hear that the Romanian refugees in Greece had recently organized as The Romanian Refugee Community in Greece, and after the threat of a massive hunger strike in front of the UN Offices, achieved the important concession for their leader to accompany the refugees at their various meetings, and to act not only as a translator but also as a spokesman for them, which was an important concession. Furthermore, they achieved the extremely important concession for the group to submit the asylum seekers' applications to the UN authorities, which up to now had been granted only to the VOLAGs (volunteer agencies, in case you forgot, dear reader).

To Be Continued . . .

A CHILD'S VISIT TO A MONASTERY

After we found out about my mom's cancer, all of our family was sad. My mom suggested that we should go to the monastery.

When we went to the Monastery of the Transfiguration, Ellwood City, Pennsylvania, the sisters were very good to us. The monastery was a real nice place. I think every person with troubles should go to the monastery.

Our stay at the monastery helped us a lot. Before we went there, our souls were troubled, but when we left we felt so happy and we didn't worry that much about my mom's cancer. We didn't worry, because we know God will help my mom get better.

We really liked the service. At lunch and dinner we really liked the food and it was a joy for us to listen to Mother Christophora reading about Father Isidor.

On our last day we went through the woods with Sister Inga. Mother Justina was very nice to us. She told us stories and she gave my mom lots of courage.

Mother Justina convinced all of us that our mom will be cured if we will pray a lot.

Our trip to the Monastery of the Transfiguration, Ellwood City, Pa., was a great one and I hope we'll go there again.

Thomas Emmanuel Ichim

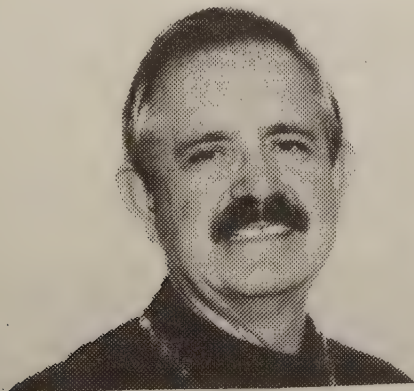
12 years old

SECOND ANNUAL NATIVITY CONCERT

St. George Cathedral will again host the Annual Nativity of Our Lord Concert presented through the cooperation of the Council of Eastern Orthodox Churches of Greater Metropolitan Detroit. The event will take place on Sunday evening, December 11, at 7:00 P.M. at the Cathedral Social Hall.

Seven groups will present various ethnic Christmas carols and a combined choir of almost 300 voices of 15 local choirs will present musical selections under the directorship of the Very Rev. Fr. Igor Soroka.

The public is welcome and members of local churches are invited to participate both in joining the mass choir and in participating at the program. The Rev. Fr. Leonte Copacia is Chairman and Coordinator of the event.

Very Reverend Father Igor Soroka, Guest Conductor for the 2nd Annual Nativity Concert.

Father Igor Soroka comes from a musical family of Orthodox priests. A graduate of Tikhon's Theological Seminary and Duquesne University, he majored in music. While a student at Duquesne he was a member of the well-known Duquesne University Tamburit-zans. He also taught voice at the school for a brief period.

POFTĂ BUNĂ
Cookbook —
IXth Edition

**RED
HORIZONS**
by Gen. Ion Pacepa

ORDER

_____ copies of **POFTĂ BUNĂ** @ 6.00 each = _____

_____ copies of **RED HORIZON** @ \$19.95 each = _____

TOTAL = _____

MAKE CHECK PAYABLE TO:

St. Mary's Society, 3256 Warren Road, Cleveland, Ohio 44111
Postage is included

Name _____

Address _____

City _____ Zip _____

VATRA ANNIVERSARY ALBUM

The Department of Publications has the "50th Anniversary, 1938-1988, Vatra Dedication" available for sale and distribution. The 91 page complete album has a full color cover photo of the Vatra plus the history and accompanying good wishes. A second booklet is the History in both the Romanian and English languages, also available in gold cover copy.

You may order from: ROEA Publishing Department, 146 W. Cortland, Jackson, Michigan 49201.

Album: \$4.50

History alone \$2.50

Postage for each \$1.50

Michigan residents add 4% sales tax.

Order now for the Christmas holiday.

CHRISTMAS CAROL CASSETTE

The Department of Publications of the Episcopate is sponsoring a cassette tape of **TRADITIONAL ROMANIAN CHRISTMAS CAROLS IN ENGLISH** sung by the well-known **PAN-ORTHODOX MADRIGAL** of Washington, D.C.

Sung "a cappella," the familiar melodies have been wonderfully re-arranged by Marie Scala Ficken for this special tape. The English translations are the work of the late Aurelia (Rae) Sirb Stingus of Hermitage, Pennsylvania.

The **PAN-ORTHODOX MADRIGAL** has been performing for the past 13 years and its members are from 8 churches in the Metropolitan Washington area. They have sung at the special Christmas program for the Justices of the Supreme Court; at the White House; at St. Vladimir's Seminary Education Day; at many folk festivals and in private concerts.

Marie Scala Ficken, the wife of an Orthodox priest, Theodosie Scala, founded the Madrigal and sees it as a witness to and confirmation that the Orthodox Faith is One but is reflected in the witness of various ethnic peoples. Well known to faithful of the Episcopate, Mrs. Ficken is also appreciated in the Orthodox world at large. She has conducted many parish choirs through her years of experience as a musician, and she responded to the Bishop's invitation to prepare and execute the **TRADITIONAL CHRISTMAS CAROLS IN ENGLISH** for the Episcopate.

Release of the tape is planned for the first part of December. The next issue of **SOLIA** will carry full information.

ROMFEST '88

Stăpâne, mult milostive Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, cu inimi smerite și suflele pline de credință, îndrăznim a ne apropia de Tronul mării Tale, aducând mulțumiri pentru toate binefacerile Tale revărsate în trecut asupra Neamului nostru românesc și pentru ajutorul dat nouă, ca indivizi care trăim în libertate, să continuăm a menține și propovădui credința noastră strămoșească și năzuințele milenare ale Românilor de pretutindenea.

Ne-am adunat aici pentru a-Ți cere ajutor și binecuvântări, ca precum în trecut ai ascultat plângerile și cererile strămoșilor noștri, așa și acum Doamne, pleacă urechea Ta la jalea și suferințele poporului român - care geme sub sclavia regimului comunist din Țară. Alină-le suferința, dă-le putere și curaj ca să poată suporta și îndură-Te de lacrimile lor, punând sfârșit teroarei care-i apasă.

Ajută-ne Doamne și scapă-ne de dușmanii văzuți și nevăzuți. Alungă din inimile noastre ura și vrăjmășia care ne dezbină, fă ca să crească și înflorească între noi dragostea de frate și neam și iubirea de Dumnezeu. Călăuzește pașii noastre spre bine și învață-ne să cunoaștem și să facem voia Ta. Binecuvintează-ne pe noi toți, care nevrednici fiind, cerem mila Ta și fă-ne să arătăm tuturor prin vorba și faptele noastre că într'adevăr,

CU NOI ESTE DUMNEZEU

în vecii vecilor, Amin.

ROMFEST 88 — Rugăciunea Prea Sf. Episcop Nathaniel la masa de Duminică 2 Octomvrie.

Purtător de Dumnezeu — Purtător de Hristos

Ev. Marcu istorisește despre una din trecerile lui Isus prin Capernaum, când ucenicii discutau pe cale, cine dintre ei este mai mare. (Cap. 9,33-37). Ajungând în casă Apostolii au tăcut. Mântuitorul a luat atunci un copil, l-a așezat în mijlocul lor și luându-l în brațe a zis: "Oricine va primi pe unul dintre acești copii întru numele Meu, pe Mine mă primește . . ."

Copilul pe care Isus l-a luat în brațe este Ignatie, cel purtat de Dumnezeu, cinstit în 20 Dec. și cunoscut sub numele: Sf. Ignatie, purtătorul de Dumnezeu. El a fost ucenic al Sf. Ap. și Ev. Ioan și așezat Episcop în Antiohia de sfatul Sf. Apostoli. Patruzeci de ani a fost pildă de evlavie, înțelepciune și dragoste creștină. În timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, a ferit pe cei dați lui în grije, dar pe el nu se ferea, ci râvnea să moară pentru Hristos. A fost dus la Roma, în lanțuri și aruncat în cercul unde creștinii erau sfâșiați de fiarele sălbatice. Aici și-a găsit sfârșitul vieții Sf. Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

(continuare pe pagina 17)

LA SFANTA CUVIOASĂ PARASCHEVA

"Pe sfânta folositoare a celor în nevoi toți cu bucurie să laudăm, pe cinstita Parascheva, că această viață nestricăcioasă a luat în veci."

(Condac 9 din Acatistul Preacuvioasei.)

Iubiți credincioși,

În general, lumea merge înainte prin oameni excepționali: filosofi, oameni de litere, savanți și oameni politici. Toți rămân pentru o vreme în memoria omenirii, care îi uită apoi total sau parțial, nemaiamintindu-și de ei decât prin ceea ce au făcut: teorema lui Pitagora, legea gazelor perfecte a lui Boyle-Mariotte, etc.

Sfinții Bisericii nu au inventat nici tabla înmulțirii, nici astronavele, nici măcar descompunerea luminii. Ei totuși rămân vii în amintirea noastră, fiecare cu personalitatea lui, neuitați și mereu prezenți. Oameni simpli care nu au făcut nimic spectaculos, ci au trăit modest în duhul lui Dumnezeu și necunoscuți, irump deodată în istoria spirituală a lumii, înconfundabili și eternizați prin harul lui Dumnezeu. Mintea noastră rămâne confuză în fața sfinților, deși inima noastră îi cinstește cu dragoste și umilință.

Cum a ales Dumnezeu pe cele neînțelepte ale lumii acesteia ca să facă de râs pe cele înțelepte? Cum din cei umili a făcut îndreptare luminoase pentru noi și din oameni sfinți, adevărați îngeri în trup încă din această viață?

Un nor infinit de sfinți mărturisitori stau în jurul Sfinței Treimi rugându-se neîncetat pentru lume, ei fiind cei care poartă rugăciunile noastre înaintea lui Dumnezeu, unindu-și rugăciunea lor cu a noastră, întărind-o în acest fel. De aceea nu suntem singuri niciodată. Chiar în cea mai intimă dintre rugăciuni, chiar atunci când nimeni nu ne vede, ci ne rugăm într-o taină nepătrunsă de om, nu suntem singuri. La rugăciunea noastră se asociază sfinții toți și această rugăciune comună se înalță ca un fum de tămâie binemirositor și ca un strigăt al inimii uriașe a Bisericii lui Hristos care intră în urechile Domnului și El o ascultă.

Cum pot oare sfinții să audă rugăciunea noastră de acolo de unde sunt ei, cum poate unul și același sfânt să audă și să distingă rugăciunile simultane ale miilor de creștini care îi invocă, de pe toată suprafața pământului? În afară de Dumnezeu, nici o ființă nici chiar îngerii nu au ubicvitate, sau prezență simultană, nici măcar în două locuri. Prin ce taină pot ei totuși să ne audă pe toți?

Biserica afirmă că norul mărturisitorilor, sfinții care s-au învrednicit în viața pământească de cununa răsplătirii divine prin martiraj sau viață îmbunătățită, stau mereu în jurul lui Iisus. Printr-o economie divină și prin darul Duhului Sfânt care se răsfrânge cu o putere mereu nouă asupra celor din jurul Mântuitorului, ei

(continuare pe pagina 15)

rimesc o putere specială de a cuprinde cu o înțelegere supranaturală fapte și apeluri pe care, altfel, o minte umană nu le poate cuprinde.

Felul în care harul lui Dumnezeu lucrează în om este greu de înțeles și el schimbă structura omului vechi în unul nou, coboară sfințenia în cei simpli cu inima și cu duhul și-i înalță la stări greu de pătruns pentru noi. Avem sfinți copii, care, în câțiva ani de viață au realizat desăvârșirea cerută de Dumnezeu, prin care au căpătat ununa sfințeniei. Avem sfinți tineri care au biruit burdălnicia trupului și urcând pe scara ascezei, s-au învrednicit de lumina taborică după cum avem și sfinți care au trăit o viață îndelungată nevoindu-se zi de zi în lupta contra asalturilor diavolului, cu postul și cu rugăciunea, urcând tot mai mult în duhovnicie și în cunoaștere sacră.

Acești sfinți nu au căutat să descopere legile oarbe care guvernează materia lumii — lucru lăudabil, de altfel — sau au cercetat tainele cosmosului cu interes rațional; sfinții Bisericii au trecut peste aceste etape intermediare și au mers direct la cauza ultimă, la motivația absolută a tot ce există, la Dumnezeu. Cine îl cunoaște pe Dumnezeu, cine a înțeles prezența lui absolută și a intrat în comuniune spirituală cu El, acela a parcurs toată înțelepciunea lumii, nu printr-o analiză care divide și răde opune, ci printr-o sinteză creatoare.

Sfinții au dus viață pustnicească sau au trăit lumnezește în mijlocul oamenilor, au postit, au murit pentru credință și în credință, sunt faruri morale pentru noi. Ei au înscris o istorie durabilă, nealterată de vreme, căci istoria lor este în spirit. De aceea ne cutremurăm în fața lor.

Vorbind despre sfinți, Sfântul Apostol Pavel spune: „... au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost băiați, cu fierăstrăul, au murit uciși de sabie, au pribegit în piei de oaie și de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustie și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.” (Evr. 11;37-38)

Cutremurătoare este viața sfinților pentru noi, cei care, în fiecare seară ne culcăm cu capul pe perna păcatului și a doua zi ne sculăm cu un nou compromis sub pernă.

Sfânta Parascheva, a cărei prăznuire o săvârșim la 14 octombrie, are o astfel de viață cutremurătoare, o viață care nu a durat decât 25 de ani. Mulți din cei care vor citi această predică vor fi, probabil, uluiți să afle cât de scurtă a fost viața acestei sfinte. Se cuvine ca la fiecare popas de prăznuire duhovnicească să rememorăm viața sfinților ca trăire în duh și ca evidență istorică.

Sfânta cuvioasă Parascheva s-a născut în anul 1150 în satul Epivata din Tracia, lângă țărmul Mării Negre, la sud de Varna. Descindea dintr-o familie înstărită și cu o viață creștină aleasă, astfel că sfânta s-a bucurat de o temeinică educație religioasă încă din pruncie. Dar Dumnezeu a pus în inima ei o dragoste de săraci și o credință lucrătoare prin dragoste care nu se poate explica

numai prin educația primită de la părinți, din moment ce devoțiunea ei neobișnuită pentru Hristos a pus-o în conflict cu părinții, care o voiau integrată în viața socială a vremii, ea fiind singular lor copil.

Ea însă a manifestat dintru început o atracție specială pentru a face binele. Cu mintea ei fragedă de copil, dar cu înțelegere lărgită prin harul sfânt, ea știa că două sunt căile de urmare a lui Hristos: să-ți iei crucea și să-i urmezi Lui. (cf. Mc., 8:34) și să hranești pe flămânzi, să îmbraci pe cei goi, să îngrijești pe bolnavi făcând fapte de milă salvatoare care ne mântuiesc la judecata finală. (cf. Mt. 24:34-36) Alături de aceste două precepte esențiale, ea practica și o rugăciune adâncă, plină de dăruire și de puritate copilărească. Știa că Iisus chemase la Sine pe copii.

Mântuitorul spune: “Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras mai întâi de Tatăl Meu.” (In. 6:44) Sfânta Parascheva a simțit această chemare și, la o vârstă foarte fragedă, își abandonează părinții și tot ceea ce lumea i-ar fi putut oferi și pleacă în Palestina unde intră într-o mănăstire de călugărițe din pustia Iordanului, cu o viață foarte severă. Viața Sfintei Parascheva a fost mereu bântuită de ideea morții pentru care s-a pregătit fără încetare. Ea s-a socotit mireasa Marelui celui Mare care vine pe neașteptate și pe care L-a așteptat cu candelă aprinsă, ca o fecioară înțeleaptă.

După câțiva ani de petrecere în mănăstire, când era în preajma împlinirii vârstei de 25 de ani, îngerul Domnului i-a poruncit să se întoarcă în patria sa, așa, cum arhanghelul Gavriil spusese lui Iosif în Egipt: “Îa pruncul și pe mama lui și mergi în patria ta...”

Revenită la Epivata, unde nimeni nu a mai recunoscut-o sub haina cernită de călugăriță, ea mai trăiește încă doi ani pe lângă biserica Sf. Apostoli și apoi moare. A fost o moarte anonimă, nespectaculoasă, așa cum i-a fost și viața. A fost înmormântată ca o străină și oamenii au uitat că a existat vreodată, după cum i-au uitat și mormântul. Pe locul acela s-a așezat un pustnic. După mulți ani, murind un corăbier lângă chilia pustnicului, trupul acestuia a început a se strica și pustnicul a rugat locuitorii Epivatei să-l îngroape pe cel mort. Atunci a fost descoperit trupul neputrezit al Cuvioasei. Oamenii s-au mirat și au plecat. Peste noapte, Sfânta Parascheva se arată în vis pustnicului și-i cere să mute de lângă ea trupul cel rău mirositor al corăbierului. Așa cum spune sf. Apostol Pavel, “Nu poate stricăciunea să moștenească nestricăciunea.” Vestea s-a răspândit repede în împrejurimi și trupul neputrezit al sfintei a fost mutat în biserica Sfinții Apostoli pe lângă care trăise aproape doi ani și a făcut multe minuni.

După un periplu îndelungat, moaștele Sfintei Parascheva au ajuns să fie aduse în Moldova pe vremea lui Vasile Lupu și așezate cu mare cinste în Biserica Trei Ierarhi, nou construită, în anul 1641. Mai târziu, sfânta a fost mutată în biserica Sfântul Gheorghe din Iași. În secolul al nouăsprezecilea, racla a luat foc dintr-o neglijență. Toate au ars în jurul ei, dar moaștele au rămas neatinse, cu pecetile domnești pe ele.

(continuare pe pagina 16)

Astăzi, moaștele se află în catedrala Mitropoliei din Iași și minunile pe care le face sunt nenumărate. Sfânta Parascheva este izbăvitoare de lăcuste, aducătoare de ploaie, vindecătoare de boli molipsitoare și, în multe împrejurări grele, ea stă în ajutorul celor care o cheamă prin rugăciuni.

În 1944, când Rușii au invadat țara noastră, au prădat toate odorele bisericesti din Moldova, acolo unde locuitorii nu avuseseră timp să le ascundă. Un grup de ostași beți au pătruns cu mare gălăgie și în biserica în care erau moaștele precuvioasei. Îngrijitorul bisericii s-a ascuns de frică după sfânta raclă. Spre surprinderea lui, din clipa în care au intrat în biserică, ostașii beți s-au sfiit, au încetat orice scandal și, câteva minute mai târziu, părăseau biserica în tăcere.

Imi aduc aminte, când eram copil într-un sătuc din Delta Dunării, că odată, sau de două ori, moaștele Sfintei Parascheva au fost aduse și prin zona noastră bântuită de secetă. Pe unde trecea convoiul însoțind racla, Dumnezeu dădea ploaie. Era o minune atât de evidentă, un răspuns atât de prompt la rugăciunile credincioșilor unite cu ale Sfintei, încât toți scepticii amuțiseră. Câțiva ani după aceea, când am mers la liceu, un profesor de geografie ateu încerca să ne explice minunea pe cale "științifică". După el, aglomerările celor câteva sute de oameni care însoțeau racla de la sat la sat au provocat concentrarea vaporilor de apă din atmosferă și a căzut ploaia. Jalnică era explicația și jalnic și profesorul care încerca să explice inexplicabilul și să conteste miracolul evident prin niște argumente care ne făceau și pe noi copiii să râdem.

Nichifor Crainic, în cursul său de mistică, spunea că sfinții, care au dus pe pământ o viață îmbunătățită, sunt răsplătiți de Dumnezeu nu numai în duh, ci și în trupul în care au realizat aceste progrese. Unii din ei cunosc levitația, alții se pot deplasa cu viteza aproape de simultaneitate dintr-un loc în altul, alții radiază lumină, etc. După moarte, corpul unora dintre ei răspândește miros de bună mireasmă și nu cunoaște stricăciunea. Aceste fenomene nu sunt obligatorii pentru toți sfinții, ci Dumnezeu dă fiecărui după voia și dărnicia Sa liberă. Aceste trupuri sunt făcătoare de minuni pentru că, așa ca și în cazul icoanelor, ba mai mult decât în cazul lor, între moaște și sufletul sfântului există o relație mistică și subtilă, o prezență spirituală deosebită, pentru că acesta este trupul în care sfântul va învia la judecata finală.

Ne amintim din "Frații Karamazov" de Dostoievski, cât de dezamăgit a fost Alioșa atunci când a constatat că trupul stareșului Zosima, pe care el îl considera un sfânt încă în viață fiind, a început să se descompună, chiar mai repede decât era normal. Numai când a auzit evanghelia învierii a înțeles rostul putrezirii sau al neputrezirii trupului, în raport de învierea finală.

Astfel se justifică și venerarea moaștelor, ca și a icoanelor, pe care Biserica Ortodoxă și cea Catolică le practică. Prin relația mistică și subtilă dintre ele și sufletul sfântului, rugăciunile noastre sunt mai ascultate, prin asocierea sfinților cu noi.

Rugăciunea adresată sfinților, este o respirație firească a duhului nostru de dragoste și comuniune cu toată biserică și serica nevăzută, realizând ceea ce sfinții părinți numesc atât de frumos, comuniunea sfinților. Prin ea pătrundem în norul mărturisitorilor care Îl însoțesc mereu pe Hristos, trăim cu ei în atmosfera divină și primim prin ei lumina lui Hristos, care luminează tuturor.

O țară fără sfinți este o țară nefericită. Ea nu are pe nimeni pe lângă dreptul Judecator ca să pledeze pentru ea cu o dragoste vie și rugătoare. Poporul nostru a da sfinți numeroși, chiar dacă mulți dintre ei sunt necunoscuți. Ei se roagă pentru noi și cu noi, ei duc lacrimile noastre de durere la tronul ceresc. Sfânta Parascheva, alături de ceilalți sfinți ai noștri, se roagă și păzește prin harul dat lor de Dumnezeu, neamul și pământul nostru strămoșesc.

Știm că prin rugăciunile sfinților, poporul nostru se va mântui din durere și păcat; mila Domnului va cobori peste tot pământul, căci dragostea și rugăciunea lor este imensă. Tot ceea ce azi ne desparte ca forță satanică și ca neputință umană, ca indivizi și comunitate va dispărea prin acțiunea harului sfânt și rugăciunile noastre unite cu ale sfinților și vom fi una, după spusa lui Iisus: Fiul în Tatăl și noi în Tatăl și în Fiul, ca și noi să fim în mod desăvârșit una, după cum Sfânta Treime este una în ființă.

Și să fim un singur trup, având cap pe Hristos.

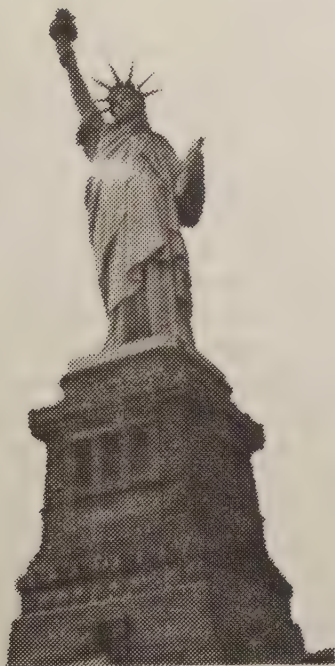
Pr. Prof. Gh. Calciu-Dumitreasa

Thanksgiving Day — Ziua Mulțumirii

În ultima Joi a lunii Noembrie, în Statele Unite ale Americii, se sărbătorește "Thanksgiving Day" — Ziua Mulțumirii, zi în care se aduce prinos de recunoștință lui Dumnezeu pentru darurile primite dela El.

Inceputul acestei zi, ca sărbătoare oficială, a fost anul 1863, datorită stăruințelor poporului American, prin Sarah J. Hale din Boston, cari cereau proclamarea unei zile pe an, în care să se mulțumească Domnului pentru binefacerile revărsate asupra lor. Președintele A. Lincoln a hotărât în ziua de 3 Oct. 1863, proclamarea zilei de "Thanksgiving Day," menționând: "Invit pe toți concetățenii mei în orice parte a Statelor Unite și pe acei care se găsesc pe mări și în țări străine, de a sărbători ultima joi a lunii Noembrie drept o zi în care să aducem laude și mulțumiri binevoitorului nostru Părinte din ceruri."

Desigur, Ziua Mulțumirii s'a sărbătorit și înainte de proclamația Președintelui Lincoln, în anumite state ale Uniunii. De pildă în anul 1621 guvernatorul Coloniei Plymouth, Mass. marca această zi drept, Thanksgiving.

Day. Același lucru l-au făcut și guvernatorul New York-ului, cu 23 de ani mai târziu, în 1644, Președinții George Washington în anul 1789, în cinstea adoptării Constituției și James Madison a proclamat o zi de grație cu prilejul încheierii păcii din 1815. Începând cu anul 1863 an de an întreaga națiune Americană cinstește această zi ca sărbătoare oficială.

Veniți de pe pământul neamului pe binecuvântatul continent al Americii, Români ca și multele grupuri etnice, contribuiți la plămădă națiunii Americane. Sufletul poporului American este în mod firesc gata să ia apărarea popoarelor nedreptățite de tirania stăpânirii bolșevice. De aceea ne îndreptăm nădejdele spre poporul American, de care ne simțim legați prin stropul de sânge ce i l-am dat, din orânduirea unei puteri supreme, voința lui Dumnezeu. Gândindu-ne la suferințele fraților din România, rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu să aducă și pentru ei o zi a mulțumirii, liberați de sub jugul străin. Thanksgiving Day are la temelie ei și un răsăd creștin. În lumina Sfinței Scripturi creștinii nu sunt îndemnați să aducă doar cereri înaintea lui Dumnezeu, ci și mulțumiri.

“Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu,” spune Ap. Pavel, la Efes. 5, 20. “Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia Lui.” 1 Tes. 5, 18.

Benjamin Franklin, învățat și om politic din sec. al 18-lea, a spus: “Când vom înțelege ce înseamnă a fi binecuvântat și fericit, abia atunci vom fi în stare să mulțumim lui Dumnezeu pentru orice lucru.”

Părintele Nicolae Bârsan

Mai este și altă vrednicie de sfânt. Pe Sf. Hristofor îl vedem în unele Icoane purtând pe umeri un copil și trecând prin apa unui râu. Despre el se spune că era deosebit de puternic și dornic de fapte mari. A trăit pe la mijlocul celui de al 3-lea veac. În una din zile a plecat în lume că caute pe cel mai puternic om și să-i slujească. După un timp a ajuns la chilia unui pustnic, care își luase drept metanie-canon al vieții, să stea la marginea unui râu și să arate călătorilor pe unde trebuie să treacă mai ușor apa. Călugărul i-a vorbit despre Hristos și i-a arătat că El este cel mai puternic. A întrebat pe monah cum ar putea să-i slujească. Pustnicul i-a răspuns că, trecând pe umerii lui puternici pe călători de pe o margine pe alta a râului.

Făcând aceasta zi de zi și ani după ani, a auzit o voce de copil strigându-l. Luându-l pe umerii săi a început să străbată apa râului, dar din ce în ce copilul devenea tot mai greu, încât uriașul a strigat: “Copile, tu ești așa de greu încât mi se pare că ași duce o lume pe umerii mei.” “Tu duci mai mult decât lumea, a răspuns copilul, duci pe Cel ce a făcut lumea.” Zicând acestea copilul i-a cufundat capul în apă, botezându-l, iar copilul s’a făcut nevăzut. De atunci s’a numit Hristofor, purtător de Hristos. A murit pe vremea împ. roman Deciu, anul 250, când i-au tăiat capul cu barda, pentru sfânta credință.

Iată pe Sf. Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, iată pe Sf. Hristofor, purtătorul de Hristos. Asemenea lor putem fi și noi purtători de Dumnezeu, lăsând pe Hristos să trăiască în inima și mintea noastră. Adevărata viață este legătura sufletului nostru cu Dumnezeu. Ea începe aici pe pământ și ține până în vecii vecilor. Avem noi adevărata viață?

Trăim din nou așteptarea sărbătorii Nașterii Domnului. Hristos Dumnezeu a venit din cer să caute ceea ce pământul avea mai scump. Ceea ce a căutat a găsit, plin de păcate. L-a ridicat și L-a vindecat. Era omul. Sunt 1988 ani de atunci. Patimile omului de azi, asprimea sufletului lui și frământarea pământului zilelor noastre, ajung din nou în fața ieslei, care ne învață că, fără Hristos, lumea rămâne destinată prăbușirii. Spre veșnicie numai sfatul lui Dumnezeu poate fi salvator.

“O Doamne, scrie un Sf. Părinte, nu ne lăsa să trăim fără folos. Dă-ne lumina credinței.” Dumnezeu vrea vindecarea rănilor vremii de acum. Atunci? “Vino Isuse Hristoase, alungă dela noi pe tot vrăjmașul . . ., împacă viața noastră. Doamne miluește-ne pe noi, lumea Ta și mântuește sufletele noastre.”

Părintele Nicolae Bârsan

CREDEM IN DUMNEZEU ORI CREDEM IN MINUNI?

Icoana Maicii Domnului dela Biserica Ortodoxă Albaneză din Chicago, a început din nou să plângă.

Preotul și consiliul parohial, au hotărât să deschidă biserica numai trei zile pe săptămână: miercuri, sâmbătă și duminică, zile în care se săvârșește Sfânta Liturghie. In aceste zile preoții ortodocși din Chicago oficiază Sfânta Liturghie prin rotație.

Pe data de 12 Oct. a.c. era rândul părintelui George Gage să slujească. El, a invitat și pe călugărițele de la mănăstirea Adormirea Maicii Domnului din Rives Junction, MI să dea răspunsurile la Sf. Liturghie, pentru care-i mulțumește din suflet părintelui Gage.

Tot timpul Sfintei Slujbe, biserica a fost arhiplină de lume și dacă biserica ar fi deschisă tot timpul, poporul ar fi în stare să stea în biserică zi și noapte.

Maica Domnului nu plânge în firecare zi, dar când minunea se întâmplă, mirul izvorât din Sf. Icoană, este colectat și împărțit la persoanele care-l cer cu credință.

Anul trecut Sf. Icoană a plâns sau a izvorât mir 7 luni, 7 săptămâni și 7 zile, iar anul acesta a reînceput în ziua de 7 Septembrie.

Miracolul recent este doar unul din semnele supranaturale prin care Dumnezeu lucrează în Biserica Ortodoxă din America. Dumnezeu nu ține seamă de "Jurisdicții" și nu alege între creștini, căci El ne iubește și ne cheamă pe toți la mântuire.

În luna august copiii din câmpul de educație religioasă "Nazareth" Mercer, PA au fost martorii unui asemenea miracol. În urma lecțiilor despre venerarea sfintelor icoane, Duhul Sfânt, a îndemnat pe copii să cumpere icoane montate pe lemn, unele acoperite cu sticlă, iar unele chiar simple litografii, cerând preotului să le sfințească. În timpul rugăciunilor de sfințire, preotul a miruit toate icoanele cu lacrimi de la icoana Sfintei Fecioare din Chicago. Deodată iconițele au început să plângă, chiar și cele acoperite cu sticlă (lacrimile fiind afară de sticlă).

Copiii fiind impresionați au hotărât să facă rugăciuni și priveghere toată noaptea. Icoanele continuând să plângă, Preotul a telefonat la episcopul Grec Maximus din Pittsburgh și la Episcopul Nicolae dela Biserica Carpato-Rusă, să vină să constate minunea.

În același timp toate icoanele dintr-o casă de greci din Canonsburgh PA, au izvorât mir (au început să plângă), iar televiziunea și ziariștii din Pittsburgh au venit să constate miracolul.

Cei doi Episcopi au decis ca, toate aceste icoane miraculoase să fie colectate și puse în biserici. Hotărârea a fost înțeleaptă, căci altfel s-ar fi creat o "histerie" religioasă de mase, ceeace nu intră în caracterul Bisericii Ortodoxe.

Totuși pelerinajul s-a continuat la catedrala Episcopului Maximos, biserica Sf. Nicolae și biserica Sf. Cruce din Pittsburgh.

Până aici am informat doar; dar este bine ca fiecare dintre noi să ne întrebăm: **Ce vrea Maica Domnului să spună? Care este mesajul lui Dumnezeu pentru noi? Trebuie să ne bucurăm sau trebuie să plângem?**

Dumnezeu insistă! Aceleași fenomene se întâmplă cu icoanele în Canada și California. Desigur, Maica Domnului, nu plânge de bucurie.

Cum să se bucure Maica Domnului când Fiul ei este batjocorit în filme ca: "Ultima tentație a lui Iisus Hristos" ori în piese de teatru ca "Hail Mary."

Cum să nu plângă Maica Domnului când astăzi în lume noțiunea de păcat nu mai există?

Oamenii trăiesc necăsătoriți; adulterul este la modă; copiii se destrăbălează după ce-și omoară și trupul și sufletul prin droguri și alcool. Femeile vor să fie preoți, iar cei ce practică sodomie vor recunoaștere publică, ba chiar, dreptul să slujească la Sfinte le Altare.

Cum să nu plângă Maica Domnului într-o biserică albaneză când Albania este singura țară din lume, în care n-au mai rămas altare, cruci sau biserici, iar aproape toți Episcopii și preoții au fost omorâți sau expulzați.

În România, atâtea biserici și monumente vechi religioase sunt demolate, cimitirile arate, iar preoții acestor parohii rurale urmează să fie, desigur niște simpli muncitori în colective.

Sunt toate aceste apariții și minuni reale?

În cartea despre apariția Maicii Domnului deasupra catedralei ortodoxe Sf. Marcu din Cairo, se descrie cum Maica Domnului se lasă fotografiată în aer. Primii care au văzut-o au fost musulmanii de la stațiunea de pompierei, care crezând că este o fată ce voiește să se sinucidă, au început să urce repede scările de salvare; dar, Maica Domnului a dispărut. Însă aparițiile au continuat după aceia și însuși președintele Egiptului Anwar Sadat a văzut-o pe Sfânta Fecioară.

De ce? Ca să fie o încurajare pentru ortodocșii copti care erau persecutați foarte: un Episcop împușcat, iar Patriarhul Șenuda exilat în deșert.

Biserica Ortodoxă nu face multă publicitate acestor minuni în mod oficial, așa cum se face de exemplu cu apariția Sfintei Fecioare la Medjugorje în Croația.

Ortodoxia este foarte precaută, ca oamenii să nu creadă în Dumnezeu din cauza minunilor — ci — din cauză că Dumnezeu există.

Mulți Sfinți Părinți ai Bisericii spun că, nu se supără Dumnezeu dacă nu acceptăm unele vedenii, — că după cum spune Sf. Apostol Pavel — diavolul se poate preface și în inger de lumină. Singurul lucru de care nu trebuie să ne îndoim este existența lui Dumnezeu care a creat cerul și pământul și poate face minuni ori

(continuare pe pagina 19)

Păstrarea secretului spovedaniei

E de trebuință să menționăm dela bun început că păstrarea secretului este considerată pretutindeni ca o erință intrinsecă a tainei mărturisirii. Intr-o oarecare măsură păstrarea secretului spovedaniei a început în primele secole ale creștinismului, chiar când penitențele erau publice. Penitențele publice erau date numai în azuri extrem de grave, ca de pildă apostazii, ucidere, etc. Chiar și în cazul acestor păcate grave Biserica nu avea cunoscute publicului motivele penitențelor. Aceasta este marturisită în predicile Sf. Augustin (82,8 11) și Sf. Leon (Epist. 168,2).

În prezent, ritualul spovedaniei rezultă din unirea penitenței publice și îndrumarea duhovnicească. În ceasta din urmă, penitentul nu numai că își mărturisește păcatele lui/ei, dar își descoperă față de ărintele duhovnicesc chiar și cele mai ascunse gânluri. Această legătură între cel ce se spovedește și duhovnic implică o deplină încredere între cei doi. Bine înțeles că orice indiscreție a duhovnicului este complet exclusă. Din punct de vedere teologic păstrarea secretului de către duhovnic vine de la faptul că el este doar un martor. Acest fapt este subliniat clar în slujbele slavice ale Sfintei Spovedanii: "Iată, fiul meu, Hristos este aici, nevăzut și primește mărturisirea ta. De aceea nu te rușina, nu te înfricoșa și nu ascunde nimic de mine. Eu nu sunt decât un martor care poartă mărturie, față de El, a tot ceea ce îmi vei spune mie." Așa fiind, cum poate cineva să se aștepte la o mărturisire sinceră și deplină dacă cel ce se mărturisește are îndoieli în ceea ce privește păstrarea secretului mărturisire sinceră și deplină dacă cel ce se mărturisește superficială și incompletă, rezultând într-o batjocorire a tainei mărturisirii.

Păstrarea secretului spovedaniei este considerată regulă de neclintit în întreaga Biserică ortodoxă și acest principiu nu este sub nici o formă o urmare a unor recente influențe ale teologiei din Vest. A fost o doctrină doptată în Rusia veche și pusă în evidență ca atare de cunoscutul canonist A. Pavlov (Nomocanon pre bol'shom Trebnike, Moscova, 1897, pp. 245-246). și acest fapt este confirmat indirect de răspunsul încurajat dat de unii colaboratori ai Împăratului Petru cel Mare, din rândul preoșimii, încercând să justifice ca excepție la regulă, complotul împotriva țarului; ei intenționau să demonstreze că de fapt nu a fost o excepție deoarece lipsa de remușcare, a anulat spovedania în sine.

În ortodoxia greacă, "Exomologitarion" este un îndreptar de largă răspândire pentru duhovnici. A fost întocmit de Sf. Nicodem Aghioritul. Datoria păstrării secretului spovedaniei este descrisă într-un îndemn adresat duhovnicului: duhovnicul nu trebuie să divulge secretul spovedaniei nici măcar sub presiunea unor puternice influențe sau factori. Așa cum spune autorul, "are a scris și Pedalionul, un preot care trădează secretul spovedaniei trebuie să fie caterisit."

Mai târziu, în cartea sa pentru dohovnici (Ex-

omologeteke), Mitropolitul Emanuel din Kos(†) menționează că secretul spovedaniei este un principiu fără excepție (op. cit. pp. 127-128).

Este demn de menționat că jurământul pe care-l face duhovnicul înainte de preoțire (hirotonisire) nu constituie o excepție: dacă duhovnicul celui care se preoțește descoperă un impediment în preoțire, poate să oprească hirotonisirea și nu trebuie să explice motivele care să justifice refuzul său.

†Petru, Episcop

CREDEM . . . continuare de la pag 18

când. Nu minunile ne conving să fim buni creștini!

Când bogatul din Evanghelie i-a spus lui Avraam că frații lui s-ar pocăi dacă ar trimite pe săracul Lazăr înviat din morți să le vorbească, Avraam îi răspunde: "ei au pe Moise și pe prooroci" adică au biserica și poruncile lui Dumnezeu în Scripturi.

Dacă Biserica nu te convinge să te pocăiești, nici un miracol din lume nu te poate convinge. Maica Domnului plânge în Chicago și prin atâtea icoane de care am spus, iar oamenii continuă să păcătuiască.

Mulți dintre farisei au văzut când Mântuitorul a înviat pe Lazăr din mormânt a-4-a zi și totuși, numai după șase zile l-au torturat și l-au răstignit pe Iisus Hristos.

Dacă nu crezi în Dumnezeu nici o minune din lume nu te face mai bun. Numai Duhul Sfânt din noi ne sfintește și ne transfigurează făcându-ne asemenea cu Dumnezeu. **Aceasta este cea mai importantă minune din viața creștinului: "Când un păcătos se întoarce la Dumnezeu."**

Recent s-a publicat în ziare raportul ultimei comisii de studiu a giulgiului Mântuitorului Hristos din Torino. Savanții au găsit că nu este mai vechi decât secolul al 14-lea; iar Cardinalul din Torino a dat publicității acest raport fără nici un comentariu. Desigur sunt argumente pro și contra, însă mulți creștini catolici și-au pierdut credința, pentru că, în loc să creadă în Dumnezeu, ei au crezut în giulgiu.

Lumea este curioasă și umblă după lucruri spectaculoase, dar așa cum scriitorul bisericesc Tertulian le spunea păgânilor: "Doriți spectacole? Așteptați judecata din urmă și veți vedea spectacol."

Ca încheiere voim să spunem doar că Dumnezeu a vorbit oamenilor în mod supranatural chiar de la începutul lumii, prin semne și minuni ca să ne trezească din toropeala și nepăsarea în care diavolul ne ține.

Ceea ce noi creștinii trebuie să dorim este — pogorârea Duhului Sfânt în inimile noastre-. Atunci vom vedea pe Dumnezeu și-ntr-un fir de iarbă sau într-o floare. Dumnezeu face minuni în fiecare secundă!

Cine are ochi de văzut vede și cine are urechi de auzit aude.

Maica Stareță Benedicta

PARINTELE AUREL COSTIN A TRECUT LA CELE VESNICE

La data de 29 August 1988 **Părintele AUREL COSTIN**, preot pensionar, îmbisericit la parohia "Sf. Treime" din Los Angeles CA, a trecut la cele veșnice, la vârsta de 82 de ani.

Părintele Costin s-a născut la 19 Noiembrie 1906 în România. În anul 1928 a primit Diploma de la Seminarul Teologic Central din București. Între 1929-1935 a urmat cursurile Facultății de Teologie din București, precum și ale Facultății de Drept.

În 1928 se căsătorește cu **MARIA BATALI**, cu care a trăit 60 de ani de căsnicie fericită.

Imediat după căsătorie, tânărul **AUREL COSTIN** este hirotonit preot la 23 Aprilie 1928, paroh în prima sa parohie, pe care o păstorește timp de 11 ani, Biserica din "Dridu," Județul Ilfov.

Pentru meritele sale speciale, în 1940 este numit preot paroh al Bisericii "Sf. Maria-Miron Patriarhul" din București, pe care o păstorește timp de 30 de ani.

În perioada anilor 1971-1972, păstorește parohia "Sf. Nicolae" din Buzești (București), iar în perioada anilor 1972-1977 slujește la cea mai mare parohie din București, "Sf. Vinere-Nouă," de unde se și pensionează.

Pe lângă misiunea preoțească, slujită în gradul cel mai înalt al vocației sacerdotale, Părintele Costin a îndeplinit în România și multe slujbe administrative și de educație teologică: profesor de teologie, preot misionar al Mitropoliei și Arhiepiscopiei "Ungro-Vlahiei," proiestos al Centrului Diocezan, judecător al Tribunalului Central Bisericesc, etc. Pentru meritele sale speciale, a fost distins cu rangul de "sachelar," "iconom-stavrofor," "purător al Crucii Patriarhale," și altele, însă niciodată nu a căutat să facă mare caz de aceste distincții.

În 8 Decembrie, sosește împreună cu Dna Preoteasă în California, la fiul lor Dr. veterinar Miron Costin și primește îmbisericare la parohia Sf. Treime din Los Angeles, căreia i se dedică trup și suflet, fiind un real folos preoților Richard Grabowski și Const. Alece, în timpul păstoriei lor din ultimii 8 ani.

Slujba înmormântării a fost oficiată Vineri 2 Sept. de Prea Sfinția Sa Episcopul Nataniel și un sobor de 7 preoți, în Biserica "Sf. Treime" din Los Angeles pe care atât de mult a iubit-o.

Trupul neînsuflit a fost depus spre odihnă veșnică în cimitirul "Forest Lawn" din Hollywood Hills.

Îl plâng Dna Preoteasă Maria, Dl. Dr. Miron cu soția Speranța și copiii Andrei și Matei, parohia noastră și întreaga comunitate românească.

Dumnezeu să-l ierte.

A apărut CALENDARUL CREȘTIN ORTODOX DE PERETE 1989

tipărit cu binecuvântarea P.S. Sale **NATANIEL**, Episcop al Bisericii Ortodoxe Române din America și Canada.

Calendarul este format mare, în două culori, roșu și negru, conținând și Sf. Evanghelii citite peste an în Biserică.

Prețul unui calendar este de \$1 dolar US, la care se adaugă prețul poșei 40c. Trimiteți comenzile Dvs. la:

SOLIA NEWS
146 W. Cortland
Jackson, MI 49201-2208
Tel. (517) 789-9088

Calendarul va fi distribuit și prin oficiile bisericilor Episcopiei de la Vatra.

BIBLII (Vechiul și Noul Testament) în Limba Română

Departamentul de publicații al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada, are de vânzare Biblii în limba română la prețul de \$20.00 exemplarul. La aceasta trebuie să se adauge \$1.50 pentru cheltuielile de expediție. Trimiteți comenzile Dvs. la **DEPARTMENT OF PUBLICATIONS**, 146 West Cortland, Jackson, Michigan 49201-2208.

PARISH REGISTER

Baptisms

Anghel, Jonathan Michael, son of Adrian & Germaine E. Anghel, N. Hollywood, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Gilly & Joana Doiu.

Bonca, Leslie Nichole, daughter of Victor & Robin L. Bonca, Downey, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Ligia Marcu.

Bonca, Louisa Nicole, daughter of Mircea & Christina Bonca, Downey, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Cornel Bonca & Ligia Marcu.

Brown, Michael George, son of Paul & Florea B. Brown, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Viorel & Ana Savu.

Brown, Steve Casey, son of Paul & Florea B. Brown, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Ana & Viorel Savu.

Calborn, Fabiane Elizabeth, daughter of Mircea & Carlisle Calborn, Laguna Hills, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Yervant & Mimi Norhadian.

Cireseanu, Alexander Peter Marian, son of Alexandru & Ida Cireseanu, Richmond Hill, Ont. St. John, Kitchener, Ont. Godparents: Antonica & Maria Albu.

Ciucu, Anthony Alexander, son of Lucian & Christina Ciucu, Alhambra, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Dorel Cojan & Roxana Deleanu.

Cristi, Nick Jason Jr., son of Nick & Gianina Cristi, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Vera & Aurel Stoica.

Dvorcsak, Doru Daniel Jr., son of Doru & Lucia Dvorcsak, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Mircea & Emilia Popa.

Gavris, Lavinia Jianina, daughter of Vasile & Mariana Gavris, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Anghel Dascu.

Georgescu, Diana Krystal, daughter of Constantin & Constance Georgescu, Glendale, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Dumitru & Carmen Badescu.

Ghiocel, Sean, son of Dan & Gabriela Ghiocel, Fremont, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Florian Onitsa.

Grassu, Christina, daughter of Sofronie & Elena Grassu, Sylmar, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Traian Damu.

Herman, Stephanie, daughter of Virgil & Maria Herman, Bell Gardens, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Mariana Moldoveanu.

Hunter, Alexandra Lucea, daughter of Michael & Carman Hunter, Lakewood, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Nicolae & Rodica Bogze.

Iancului Kristina, daughter of Octavian & Margareta Iancului, Fullerton, CA. Holy Trinity, Los Angeles,

CA. Godparents: Roman & Maria Starzac.

Keta, Melanie Jean, daughter of Remus & Ginuta Keta, Kitchener, Ont. St. John, Kitchener, Ont. Godparents: Simion & Doina Banda.

Kraciun, Mariana Mary, daughter of Dimitrie & Nada Kraciun, Lakewood, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Mary Ann Glodich.

Marinescu, Christopher Nicholas, son of Ermil D. & Ivona T. Marinescu, Whittier, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Mihaela G. Pieleanu.

Martinez, Alexander Antonio, son of Jose R. & Rodica C. Martinez, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Charlie & Michaela Tore.

Moise, Anna Marieta, daughter of George & Carmen L.A. Moise, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Vasile & Elena Dominte.

Neacsu, Virgila Cristian Nicolae, son of Nicolae & Rodica Neacsu, Van Nuys, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Cristian & Anca Vilciu.

Neuman, Gail Joy, daughter of James & Anna Mae Neuman, Bakersfield, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Virgil Opincaru.

Nitescu, Andrew James, son of Florin & Nicoleta L. Nitescu, Whittier, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Agop & Carmen Bostonian.

Oncel, Nelu Ernesto, son of Ion & Rosa Oncel, Vancouver, B.C. Holy Trinity, Vancouver, B.C. Godparent: Andreea Vasiliu.

Opincariu, Breanna Nichole, daughter of Virgil and Anna Marie Opincariu, Chatsworth, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Gail Neuman & George Opincariu.

Popa, Samantha Elizabeth, daughter of Mihai & Laurentia M. Popa, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Cornel & Valeria Campean.

Rarinca, Giselle Ecaterina, daughter of Alexandru & Lizzeth Rarinca, Downey, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Dumitriu & Mariana Dumitru.

Safira, Helene, daughter of Steve & Calais Safira, Mission Hills, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Steve Sopera.

Savulescu, James John, son of Nae & Irina C. Savulescu, Thousand Oaks, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Traian Schileru & Diana Roman.

Stanciu, Boby Dyanna, daughter of Victor & Teodora Stanciu, Gardena, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Stephan & Linda Falkushan.

Stoicof, Alexandra Danielle, daughter of Dan & Georgeta Stoicof, Glendale, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Ioan & Viorica Titi.

(continued on page 22)

Stoicof, Magdalena Irene, daughter of Petre A. & Vera B. Stoicof, Reseda, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Lazar & Margeurite Goshin.

Suciu, Christophor Matthew, son of Rev. Dan & Delia Suciu, Regina, Sask. St. George, Regina, Sask. Godparents: Philip Paraniuk, Vera Donison, & Patricia Popescul.

Trifu, Elisabeta Aurelia, daughter of Stefan & Violeta Trifu, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Ionel & Ilinka Bozin.

Trihenea, Cristian, son of George & Maria Trihenea, Cambridge, Ont. St. John, Kitchener, Ont. Godparents: Bebe & Maria Stanisteanu.

Trihenea, John, son of George & Maria Trihenea, Cambridge, Ont. St. John, Kitchener, Ont. Godparents: Bebe & Maria Stanisteanu.

Velea, Helen Ute, daughter of Florean & Cristina Velea, Downey, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Gheorghe Comboianu.

Zivoin, David George, son of Nicolae & Viorica Zivoin, Waterloo, Ont. St. John, Kitchener, Ont. Godparents: George & Niana Miter.

Marriages

Bradford, Brian Wright and Anca M. Georgescu, Studio City, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: John Kollia & Gabi Voinescu.

Olteanu, Doru M. and Roxana M. Deleanu, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Mihai & Luiza Popescu.

Oncel, Ion and Rosa M. Paniagua, Vancouver, B.C. Holy Trinity, Vancouver, B.C. Godparents: Cezar & Roe Vasiliu.

Popota, Dumitru R. and Ioana Faur, Sun Valley, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Ioan & Maria Cucu.

Puja, George and Darlene M. Fedorosky, Richmond, MI. Descent of the Holy Ghost, Warren, MI. Godparents: Dan & Olimpia Neagoe.

Seidner, Everett L. and Deborah J. Demitro, Cleveland, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Anita Demitro.

Watson, Mark A. and Stacy Marie Secue, Lakewood, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Trisha Boloca & Chris Secue.

Vahab, Christian and Anca Brygit Cuculici, Fountain Valley, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Traian & Maria Pincu and John & Stella Cepoi.

Deceased

Basmajian, Mandica, 81. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Bogza, Maria, 64. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Cozma, Victor S., 50. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Damian, Octavian, 79. St. Mary, Cleveland, OH.

Dobrea, Maria, 91. St. Mary, Cleveland, OH.

Geteianc, Moise, 55. Descent of the Holy Ghost, Warren, MI.

Ghigortz, Magda Ivone, 63. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Gingihina, Victoria, 75. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Handrea, Elena, 67. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Ivascu, John, 71. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Jugariu, Tatiana M., 22. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Kilian, Maria, 93. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Lascu, George D., 80. St. George, Regina, Sask.

Marinesco, Tudor, 51. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Marsellos, Gherasim, 89. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

McLean, Barbara M., 73. St. Elias, Lennard, Man.

Raicu, Tudora, 72. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Rosenberg, Hripsime, 87. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Rucaren, Maria, 94. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

Schindler, Peter, 68. St. Mary, Cleveland, OH.

Sherban, Mary, 97. Holy Trinity, Miramar, FL.

Tartan, George, 87. Holy Trinity, Los Angeles, CA.

FINANCIAL REPORT

NOVEMBER, 1988

EPISCOPATE SUPPORTERS

Rev. Fr. Mihai Handrabur , Toronto, Ont.	\$ 40.00	(CF)
George R. Gavrilă , Southfield, MI	\$ 50.00	
Dumitru Chistescu , Carrollton, TX	\$ 25.00	
Elizabeth Morar , Farrell, PA	\$ 20.00	
Mr. and Mrs. Michael Ionescu , Cleveland, OH	\$ 10.00	

MEMORIALS

John & Katherine Dirina , Elkins Park, PA	\$ 100.00	
<i>(Memorial to Maria Lautas Marian)</i>		
Vasile & Marie Borka , Warren, MI ...	\$ 50.00	
<i>(Memorial to Eufemia Cioban)</i>		
James & Dorothy Capeti , St. Paul, MN	\$ 50.00	
<i>(Memorial to Bernice E. Sturgis & Martha Gavrilă)</i>		
Raymond L. Stites , Sterling Hts., MI ...	\$ 30.00	
<i>(Memorial to Bernice E. Sturgis)</i>		
United Romanian Society , Southfield, MI	\$ 30.00	
<i>(Memorial to Eufemia Cioban)</i>		
Donald & Olympia Hamilton , Oak Park, MI	\$ 25.00	
<i>(Memorial to Bernice E. Sturgis)</i>		
Pauline Voishan , Santa Catalina Island, CA	\$ 25.00	
<i>(Memorial to George Voishan)</i>		
Lucy Torigian , Highland Park, MI	\$ 10.00	
<i>(Memorial to Bernice E. Sturgis)</i>		
George R. Gavrilă , Southfield, MI	\$ 100.00	
<i>(Memorial to Bernice E. Sturgis, and my parents George and Martha Gavrilă)</i>		

BISHOP'S VISITATION

St. Mary , St. Paul, MN	\$ 500.00
Descent of the Holy Spirit , Merrillville, IN	\$ 200.00

EPISCOPATE (PARISH) SUNDAY

St. George Cathedral, Southfield, MI .. \$1,957.00
 Sts. Michael & Gabriel,
 Ft. Wayne, IN\$ 100.00

DONATIONS

Audrey Huston, Michigan Center, MI . \$ 100.00
 Nick Barbosa, Dearborn Hts., MI\$ 20.00

SOLIA FINANCIAL REPORT

JULY, 1988

FRIENDS OF SOLIA

\$48.00
 Alexander Blaga, Pacific Grove, CA
 \$36.00
 John Metes, Canton, OH
 John Micu, Ft. Wayne, IN
 George Popp, Akron, OH
 \$24.00
 Nora Grossmayer, Cuyahoga Falls,
 OH
 Mary Motiu, Chicago, IL
 George Radu, Jr., Youngstown, OH
 Anne Yova, Akron, OH
 \$20.00
 Liana Lapadat, Laguna Nagel,
 CA
 J. Manougian, Jacksonville Hts.,
 NY
 \$15.00
 Apostolatos, Woodside, NY
 Louis Berg, Hollywood, FL
 \$12.00
 Russell Cionka, Chicago, IL
 John Gabor, Canton, OH
 Rev. Dn. C. Lupascu, Ft. Wayne,
 IN
 Florian Onitza, Los Angeles, CA
 Ian Popa, Niles, OH
 Rebecca Suci, Cleveland, OH
 E. Svoronov, Washington, D.C.

JULY, 1988

SUBSCRIPTIONS

Aleriu Bursan, Pleasanton, CA
 J. Buza, Yarra Junction, Australia
 James Craciun, Cleveland, OH
 David Fritz, Wilkes-Barre, PA
 Charles Gish, Yucaipa, CA
 Dimitrie Ionesco, Montreal, Quebec
 R. E. Kleiner, Terre Haute, IN
 John Mozik, Detroit, MI
 L. Petrini, Lorain, OH
 Anne Zaha, La Habra, CA

AUGUST, 1988

FRIENDS OF SOLIA

\$50.00
 Joseph Oros, Santa Barbara, CA
 \$30.00
 Carrie Steski, Winnipeg, MAN
 \$28.00
 John De Mintici, Mississauga, Ont.
 \$25.00
 Wm. D. Balamaci, Bridgeport, CT
 \$24.00
 Anna Laica, Royal Oak, MI

Mihai Ionescu, Long Island City,
 NY (2 yr. Sub.)

\$20.00

Traian Butu, La Canada, CA
 John Moldovan, Ft. Lauderdale, FL
 \$15.00

Mr. and Mrs. Mihail Pascutoi, St.
 Paul, MN

\$12.00

Sophie Angelescu, Detroit, MI
 Constantin Dimitriu, Akron, OH
 Grigore Iliescu, New York, NY
 Cornel Iorgovan, Ridgewood, NY
 Joseph Juhasz, Cleveland, OH
 Pearl Petcu, Lafayette Hills, PA
 Mary H. Popa, St. Paul, MN
 Mr. and Mrs. Edward Powers,
 Natick, MA

George Raica, Chicago, IL
 Grigore Rugila, Madison Hts., MI
 Aurel Stoi, Warren, MI
 Marina Tanase, Malta, OH
 Maria Zurca, Philadelphia, PA

\$10.00

H. Chima, Akron, OH

AUGUST, 1988

SUBSCRIPTIONS

Rev. Fr. Gabriel Ashie, Orange,
 CA
 Mrs. Victor Barbulescu, Midland,
 TX
 Ion Cristescu, Windsor, Ont.
 Rev. Daniel Geeza, Lafayette Hill,
 PA
 Grigorie Iliescu, New York, NY
 Brad Jenson, Brier, WA
 Mr. and Mrs. John Jonescu, Jr.,
 Homosassa Spring, FL
 Tony Kuker, Des Plaines, IL
 Mary Muresanu, Venice, FL
 Suzette Pavel, Del Ray Beach, FL
 Richard Popovici, Bristol, RI (2 yr.
 Sub.)
 George Simion, Ridgewood, NY (2
 yr. Sub.)

SEPTEMBER, 1988

FRIENDS OF SOLIA

Percy Avram, Phoenix, AZ
 Mary Jane Calin, Morton Grove,
 IL
 Rev. Fr. Timothy Popovici,
 Bradenton, FL
 Helen Stoica, Bridgeport, CT

SEPTEMBER, 1988

SUBSCRIPTIONS

Mr. and Mrs. Steve Barbu,
 Toledo, OH
 William H. Whalley, Pickering,
 Ont.

FRIENDS OF SOLIA

(Donations received up to 10/18/88)

\$30.00

S.S. Fekett, Youngstown, OH
 \$25.00

Gedeon Cook, Romeo, MI
 Mr. and Mrs. Constantine Stanitz,
 Elmwood Park, IL

\$20.00

Olga Panos, Jamaica, NY
 Marin Roman, Gary, IN

\$24.00

Mary Jane Calin, Morton Grove,
 IL

Mr. and Mrs. John Parvu,
 Kendalville, IN

Alice Simon, Akron, OH
 \$14.00

Dumitru Cristescu, Hamilton, Ont.
 \$12.00

Mr. and Mrs. Nick Bogden,
 Sepulveda, CA

Mr. and Mrs. George Bursan,
 Cuyahoga Falls, OH

Mr. and Mrs. Dumitru Chistescu,
 Carrollton, TX

Rev. Fr. & Psa. Peter Lipovan,
 Middleburg Hts., OH

Mr. and Mrs. John Mercea, Grosse
 Pointe Wds., MI

John Nasea, Sr., Redford, MI
 Anita Podsudek, Skokie, IL

Vincent Rusu, Chicago, IL
 Sylvia Sirbu, New York, NY

Rev. Fr. Ignatie Valeanu, Chicago,
 IL

\$10.00

Mr. and Mrs. Nicholas Bucurel,
 Canfield, OH

SUBSCRIPTIONS

(Received up to 10/18/88)

Octavian Blosu, Chico, CA
 Mr. and Mrs. Dumitru
 Branisteanu, Roanoke, VA
 Mr. and Mrs. Donald Carson,
 Sterling Hts., MI
 Gabriel Curtis, Crestwood, NY
 Mary Jiga, Tyler, TX
 Carol McPharlin, San Antonio, TX
 Constantin Petrescu, Sparks, NV (4
 yr. Sub.)
 Helen Poppa, Fenton, MI
 Mr. and Mrs. Titus Techera,
 Youngstown, OH
 Mr. and Mrs. Michael Toconita,
 Havertown, PA
 Dr. Vasile Turculet, Geneva,
 Switzerland
 Mary Valentino, Philadelphia, PA
 Corneliu Vidican, Richmond, MI

NECROLOG

Cu regret aducem la cunoștința încetarea din viață a celei ce a fost ZINA TIPĂ în ziua de 9 Iulie 1988, la vârsta de 69 de ani.

Zina Tipă s-a născut la 26 Ianuarie 1919 în Creighton Mines, Canada, din părinții, Nicolaie și Maranda Tipă. Când Zina avea doar 3 ani, familia s-a mutat din Canada în Statele Unite ale Americii, West Virginia.

La vârsta de 10 ani, Zina împreună cu întreaga familie a plecat în România, stabilindu-se în satul Solonet din Bucovina unde a locuit timp de 36 de ani. În anul 1965, Zina Tipă, a venit înapoi în Statele Unite, stabilindu-se în Detroit, Michigan, unde a lucrat tot timpul cu multă dragoste, până în ultimele clipe ale vieții.

Zina Tipă a fost membră la Biserica Sfinții Apostoli Petru și Pavel din Dearborn Hts., Michigan, membră la Societatea Bucovina din Detroit, Michigan și membră în Comitetul Clubului de Doamne al Societății Bucovina.

Înmormântarea a avut loc Miercuri 13 Iulie de la Biserica Ortodoxă Română, Sts. Apostoli Petru și Pavel din Dearborn, Michigan.

Serviciul religios a fost oficiat de Părintele Paroh Romeo Rosco și de Părintele Ioan Surducu.

Inhumarea s-a făcut în Cimitirul Sfânta Maria de la Vatra Românească, Grass Lake, Michigan.

Pe răposata, Zina Tipă, o plâng sora Maria Brăescu cu soțul John, fratele Mihai Tipă cu familia, fratele John Tipă cu familia și sora Saveta Țăranu din România împreună cu familia ei. De asemenea o plâng membrii Bisericii

Sts. Apostoli Petru și Pavel, membrii Societății Bucovina precum și toți prietenii și cunoscuții din Detroit și România.

Dumnezeu s-o ierte și să-i așeze sufletul în rândurile dreptilor săi.

Cuvîntul Domnului

Cine nesocotește cuvîntul Domnului se pierde, dar cine se teme de poruncă este răsplătit. (Ecl. 13-13).

Duhul lui Dumnezeu

Nu știți că voi sînteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? (1 Corint. 3-16).

Adevărul

Dacă rămîneți în cuvîntul Meu, sînteți în adevăr ucenicii Mei. Veți cunoaște Adevărul și Adevărul vă va face slobozi. (Ioan 8-31, 32).

Păcat

Cine știe să facă binele și nu-l face, săvîrșește un păcat. (Iacov 4-17).

Mîndrie

Mîndria merge înaintea pieirii și trufia înaintea căderii. (Prov. 16-18).

Fondul de construcții Vancouver, 19 august, 1988

Iubiți frați români,

Suntem una din parohiile românești noi primite în Episcopia Ortodoxă de la Vatră, sub omoforul arhieresc al Prea Sfințitului Episcop NATANIEL, și dorim să avem lăcașul nostru propriu de rugăciune.

Facem un călduros APEL către toți Români, parohii și organizațiile românești, să ne ajute moral și material în strângerea de fonduri pentru construcția bisericii românești din Vancouver, BC.

Orice sumă, mică sau mare, este binevenită și va fi deductibilă de la impozit.

Vă mulțumim anticipat pentru acest gest creștinesc și românesc și ne vom ruga pentru sănătatea Dumneavoastră, considerându-vă printre ctitorii bisericii noastre.

Ai Dvs. întru Domnul

Consiliul parohial
Comitetul de doamne și
membrii Parohiei

SOLIA NEWS (The Herald)

(ISSN 0038 1039)

146 W. Cortland

Jackson, MI 49201-2208

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

ORTHODOX OBSERVER
8 E. 79TH ST
NEW YORK, N.Y. 10021

EX